

Μαί 31. ταῦτα κεράσαντα πρὸς τὴν πίστιν ἐφέλκεται· ὅς εἶτα ἐκκεντᾶται τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐπὶ τρισὶν τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας τὸν αὐχένα ἐτμήθη⁷. ἡμέραις κρεμάται κατὰ κεφαλῆς· ἔπειτα⁸ τὸν Ὁ δὲ ἅγιος ἐκσπᾶται τὰ νεύρα παντὸς τοῦ αὐχένα τμηθεὶς ἐφίπταται καὶ ἀνατρέχει πρὸς σώματος· καὶ ἐκπυρωθέντι ἐλαίῳ ἐμβάλλεται⁹. οὐρανοῦ¹⁰.
— ⁷ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται D. — ⁸ ἐν πυρωθέντι ἐλ. ἐμβάλλεται D. — ⁹ καὶ εἶθ' οὕτως D. — ¹⁰ ad calcem τέλος τοῦ β. μαίου S.

Μαί 31. διαμείνας, τὸν ταῦτα κεράσαντα πρὸς τὴν πίστιν ἐπισπᾶται· ὅς τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ὁ δὲ ἅγιος ἐκσπᾶται τὰ νεύρα πάντα τοῦ σώματος καὶ ἐν πυρωθέντι ἐλαίῳ ἐμβάλλεται· εἶτα ἐκκεντᾶται τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις κρεμάται κατὰ τῆς κεφαλῆς· εἶτα τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς πρὸς τὸν Θεὸν ἐπορεύθη. — R : 1. — Ra : 1. — Rb : 1 (Ἑρμεία). — Rc : 1. — Me : 1. — 10 Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοθίας (Iun. 26³). — Ὁ τῷ ἁγίῳ Ἑρμείᾳ κεράσας φάρμακον μάγος πιστεύσας τῷ Χριστῷ Ε. τ. — Εὐσέβιος καὶ Χαλαράμπης π. τ. — Mv : 1. — Mr : 1.

ἔχει ἡμέρας λ', ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιε' καὶ ἡ νύξ ὥρας θ'.

ΠΡΩΤΗ.

1. Ἀθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰουστίνου, » νοι⁶;» τὸν δὲ μὴ οἶεσθαι εἰπεῖν, ἀλλ' « Ἀκριβῶς
5 Χαρίτωνος, Χαριτοῦς, Εὐελπίστου, Ἴερα- » πεπληροφόρημαι, ὡς χρηστῶν τινῶν ἀντιδό-
κος, Παίωνος καὶ Λιβεριανοῦ. Οὗτοι ἤθλη- » σεῖς καὶ φιλοφροσύνας τῆς τῶν οὐρανῶν βασι-
σάν¹ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ῥουστικοῦ τοῦ ἐπάρχου, » λείας λιψόμεθα. » Καὶ οὕτω τὰς κεφαλὰς
καὶ μετὰ πολλὰς βασάνους τὰς κεφαλὰς ἐτμή- » ἀπετμήθησαν⁷.
θησαν². Λέγεται δὲ πρὸ τῆς ἐκτομῆς³ εἰπεῖν
10 τῷ ἁγίῳ Ἰουστίνῳ τὸν ἐπαρχὸν⁴. « Ἦ οἶεσθε⁵ » 2. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυ-
» εἰς οὐρανοῦς ἀνελεῖν ἀγαθὰ τινα λιψόμε- » ρος Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου. Οὗτος ἦν ἀπὸ
Φλαυίας Νεαπόλεως¹ τῆς Συρίας, υἱὸς Πρίσκου

1. — ¹ ἐμαρτύρησαν D. — ² ἀπετμήθησαν D. — ³ τὸν ἐπαρχὸν *adl.* D. — ⁴ *om.* D. — ⁵ οἱ εἰσῆθαι S, οἱ ||||| εἶται ἀνα-
ρθεῖς D. — ⁶ λιψόμενος D. — ⁷ ἀκριβῶς - ἀπετμήθησαν πληροφροῦσαν ἔχειν ὡς ἀντίκα ἀπὸ τῶν χρηστῶν τινῶν ἀντι-
δόσεις καὶ φιλοφροσύνας ἐκδέξονται καὶ οὕτω τὴν κέραν τμηθῆναι D.
15 2. — ¹ Νέας πόλεως D.

SYNAXARIA SELECTA. Η : 2. 1. — Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν
τῷ εὐκτηρίῳ οἴκῳ τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ τῷ ὄντι ἐν τῇ Ὁσειᾷ καὶ ἐν Φιρμουπόλει καὶ ἐν τοῖς Σπου-
δαίου, πλησίον τοῦ Ὁρφανοτροφείου. (Iun. 2¹). — 3. — P : Ἀθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων, ὡς ὁ ἀριθμὸς
20 μύριοι, τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ (Iun. 2⁶). — 2. 1. — Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου. — D : 2. 1. — Ἑρμούλου καὶ
Στρατονίκου. — 3. — Da : 2. 1. — Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου. — 3. — Db : 2. 1. — Ἑρμούλου καὶ
Στρατονίκου. — 3. — K : 2. 1. — Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου. — N : 2. 1. 3. — Bb : 2. 1. — Ἑρμούλου
καὶ Στρατονίκου. — Be : 2. 1. — C : 2. 1 (... Παίωνος καὶ Ἀβελιανοῦ). — Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου. —
Ca : 2. 1 (... Λεβεριανοῦ). — Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου. — Cg : 2. 1 (... Ἀβελιανοῦ). — R : 2. 1. —
Ra : 1. 2. — Rb : 2. 1. — Rc : 2. 1. — Me : 2. 1. — Διήγησις ὑπέλιμος περὶ γεωργοῦ τινος
25 Μετρίου λεγομένου. Ἐν τῷ θέματι τῆς Παφλαγονίας γεωργὸς τις ἦν ἐν αὐταρκείᾳ διαβίων Μέτριος
οὕτω λεγόμενος· καὶ βλέπων τοὺς γείτονας αὐτοῦ ἄρρενας παῖδας ἔχοντας καὶ σὺν τῇ τῶν παιδογόνων
μορίων ἐκκοπῇ ἐπιμελουμένους καὶ ἐκπαιδεύοντας καὶ πρὸς τὴν βασιλεύουσαν ἐκπέμποντας πόλιν, ζήλω
τρωθεὶς ὡς ἄνθρωπος· « Κύριε, φησί, εἰ ἄξιός εἰμι, δώρησαι κάμοι ἄρρενα παῖδα, ἵνα χρήσωμαι καγὼ
» ὡς πάντες εἰς βακτηρίαν τοῦ γήρως μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. » Καὶ ὡς ταῦτα
30 προσήδετο πρὸς τὸν Θεόν, ἔφθασεν ἡ κατ' ἔτος ἐγχωρίως γινομένη πανηγυρίς καὶ ἐπιθεὶς τῇ ἀμάξει
αὐτοῦ τὰ χρεῖώδη, κατέλαβε τὴν πανηγυρίν· καὶ τὰ μὲν πωλήσας τὰ δὲ ἀνταλλάξας ὡς ἐπέφερετο,
ἐξῆλθε τῆς πανηγύρεως. Καὶ ἐλθὼν ἐπὶ χλόην τινα καὶ ὕδωρ, τοὺς βόας ἀνέπαυσε. Περιβλεψάμενος δὲ
χαμαὶ ὄρᾳ ἐν τῇ γῆ κείμενον προχείριον μεστὸν χρυσοῦ χιλίων πεντακοσίων νομισμάτων, καὶ λαβὼν
αὐτὸ ἔθετο ἐν τῇ ἀμάξει καὶ ἐπορεύετο τὴν δόδον αὐτοῦ. Καὶ διασωθεὶς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἀπέθετο αὐτὸ
35 ἐν τόπῳ ἀσφαλεί, μὴ θαρρήσας τινὶ περὶ αὐτοῦ μηδὲ αὐτὸς ἀνοίξας αὐτὸ ἐφ' ᾧ διαγνώσει, τί τὸ ποσὸν
τούτου ἢ ποιόν. Τοῦ χρόνου οὖν παραρρυέντος καὶ τῆς συνήθους πανηγύρεως ἐπιστάσης, λαβὼν
πάλιν ὁ γεωργὸς κατὰ τὸ εἰωθὸς τὴν ἄμαξαν πεφορτισμένην, ἐπιθεὶς αὐτῇ καὶ τὸ χρυσίον ὡς ἦν ἐσφρα-
γισμένον, ἐπορεύθη εἰς τὴν πανηγυρίν, καὶ εἰσελθὼν ἐν σπουδῇ πωλήσας καὶ ἀνταλλάξας ἃ εἶχε κατὰ
συνήθειαν, λαβὼν τὰ χρεῖώδη ἐξῆλθε πρὸ παντὸς ἄλλου τῆς τοιαύτης πανηγύρεως. Καὶ καθεσθεὶς ἐπὶ
40 τῆς πεδιάδος αὐθις ἐκείνης, ἐστοχάζετο τοὺς διερχομένους. Τότε ὁ τὸ χρυσίον ἀπολωλεκὼς ἐλθὼν ἐν
τῷ τόπῳ καὶ ἀποβλέψας πρὸς αὐτὸν ἐνθα ἐπιλαθόμενος κατέλιπε τὸ χρυσίον, ἐστέναξεν ἐκ βάθους
καρδίας. Καὶ εἶπεν ὁ γεωργὸς πρὸς αὐτόν· « Τίς εἶ, κύριέ μου ἀδελφέ, καὶ τίς ὁ πόνος τοῦ τοιούτου
» στεναγμοῦ; » Ὁ δὲ ἀπὸ ὀδύνης καρδίας οὐκ ἠδύνατο λαλήσαι αὐτῷ, καὶ βιασάμενος αὐτὸν ὁ γεωργὸς
μόλις ἔπεισεν εἰπεῖν πρὸς αὐτόν· « Τί μοι τὸ σφάλος, ἀδελφέ, εἰπεῖν σοι τὰ κατ' ἐμέ; » Καὶ ὁ γεωργός·
45 « Ἴσως κἄν λόγῳ ὑπελήσομέν σε, » φησί. Τότε πάλιν στενάξας ἐκείνος ἐκ βάθους, φησὶ πρὸς τὸν
γεωργόν· « Ἐγώ, ἀδελφέ, πραγματευτῆς γενόμενος δόκιμος, εἶχον χίλια νομίσματα, καὶ λαβὼν καὶ ξένα
» ἐποίησα πραγματεῖαν πολλὴν καὶ κατὰ τὸν πέρυσι καιρὸν ἐλθὼν εἰς ταύτην τὴν πανηγυρίν πωλήσας
» πάντα, ἔβαλον εἰς ἀληθινὸν προχείριον χίλια πεντακόσια νομίσματα, καὶ ἀσφαλίσάμενος αὐτὰ μετὰ
» σειραδίου σιρικοῦ ἐξῆλθον τῆς πανηγύρεως. Καὶ ἐλθὼν ἐνθάδε ἀπώλεσα ταῦτα καὶ ἀπὸ μεγάλου

Iux. 15.

έρασθείς αὐτῆς καὶ καταδιώξας, τῆς ἐπιθυμίας οὐκ ἐπέτυχεν³, εἰς πλείονα θυμὸν τὸν ἠγεμόνα ἐκίνησεν⁴. ὁθεν πάλιν τύπεται⁵ κατὰ τῆς γαστρῆς, ὕπτιος ἐπιτεθείς ἐν ἐσχάρῃ πυρός· καὶ ὁ τὴν κεφαλὴν ἐλαίῳ διαβραχείς⁷ ἀνθρακας πυρός ἐπ' αὐτὴν ἐπιδέχεται, καὶ σίνηπι κατὰ τῶν μυκτῆρων ἐγχέεται, καὶ σιδήροις τὰ νῶτα χαράσσεται καὶ δξει⁸ καὶ ὀστράκῳ κατατρυχεται καὶ τὰς σιαγόνας καὶ τὰ σκέλη σ'υντριβεται. Ἐρωτηθείς δὲ παρὰ τοῦ ἠγεμόνος περὶ τοῦ Χριστοῦ, πῶς ἐν σαρκὶ γεγονώς Θεὸς νομίζεται, πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκονομίαν

θαυμαστῶς⁹ ἐν ἐπιτόμῳ διηγήσατο. Ἀχθεὶς δὲ¹⁰ ἀπογεύσασθαι τῶν εἰδωλοθύτων¹¹, ὡς ἐκὼν οὐχ ὑπήκουσεν¹² ἀλλὰ τὴν ἐπενεχθεῖσαν¹³ βίβλιν σπονδὴν τοῦ¹⁴ αὐτοῦ στόματος¹⁵ ἀπέπτυσεν, ἀναρτηθείς ἕξεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τὰ ὀστά τῶν παρεῶν¹⁶ αὐτοῦ γυμνωθῆναι καὶ τὰ ἔγκατα προελθεῖν· εἶτα ἐλασθεὶς ἕως εἰκοστοῦ μιλίου τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

3. Τῆ αὐτῆς ἡμέρῃ ἡ' σὺναξις τῆς ὑπεραγίας² Θεοτόκου, πέραν ἐν τοῖς Μαρινακίου³.

4. Καὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Φουρτουνάτου.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ ΙΓ'.

Iux. 16.

1. Μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθούντων πόλεως τῆς Κύπρου. Οὗτος εὐσεβεὶς ἔχων καὶ φιλοχριστὸς τὸ κατὰ σάρκα πατέρας, ἀφιερῶθη τῷ Θεῷ παρ' αὐτῶν· καὶ τὰ ἱερά μεμαθηκώς γράμματα καὶ ταῖς γραφαῖς ἱκανῶς ἐμμελετήσας¹, παρὰ Μνημιονίου τοῦ² ἐπισκόπου³ χειροτονεῖται διάκονος· ἐκείνου δὲ τὸν βίον ἀπολιπόντος, αὐτὸς εἰς τὸν τῆς ἐπισκοπῆς ἀνάγεται θρόνον⁴ παρὰ⁵ τοῦ μεγάλου Ἐπιφανίου⁶. Ἐπιστρέψας <δὲ> πολλοὺς ἀπὸ τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης⁸ πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν πίστιν καὶ πολλοὺς ναοὺς εἰδωλικοὺς καθελὼν⁹ καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς¹⁰ εἰδωλα συντριψας, πρὸς Κύριον μετετέθη, θαυματουργίας πλείστας¹¹ καὶ ἔτι τῷ βίῳ περιῶν καὶ μετὰ τὴν τελευταίην ἐργασάμενος· ὡν ἐν ἡ δύο δειγμάτια¹² τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἀρετῆς ἐκθέσθαι ἐπάξιον¹³. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀρτοποιοὺς ὑπάρχων ἐπέτρεψεν

αὐτῷ ἔτι νηπίῳ ὄντι πιπράσκειν τοὺς ἄρτους· αὐτὸς δὲ τὴν τιμὴν τῶν πιπρασκομένων ἐδίδου πτωχοῖς¹⁴. Αἰσθημένου δὲ τοῦ πατρὸς καὶ χαλεπῶς¹⁵ φέροντος | — καὶ γὰρ ἦν αὐτῷ ἐκ τῆς τοιαύτης ἐργασίας ἡ τοῦ βίου παρασκευή, — τῷ Θεῷ τοὺς ἄρτους ἔφη δανείζειν καὶ γραμματεῖον παρ' αὐτοῦ παρέχειν¹⁶ τῆς ἀπολήψεως. Καὶ εὐθύς τῶν λόγων ἐναργῆς παρίστατο ἡ ἀπόδειξις, τῶν σιτοδοχείων¹⁷ μᾶλλον¹⁸ εὐρεθέντων πλήρης¹⁹ ἢ ὅτε τὴν συγκομιδὴν τοῦ σίτου πρὸ τῆς ὀπισσοῦν ἔξαγωγῆς ὁ πατὴρ ἐποιήσατο. Καὶ τοῦτο μὲν τοσοῦτον ὄν ὅμως ἔχει λόγον τινα τὸ καὶ ἐτέρους τοιοῦτον¹⁹ πεποιηκέναι, καὶ ὡς ἂν τὸ τῆς εὐποιίας εἴη δαψιλές²⁰ τοῦ Θεοῦ τὸν σίτον ἐπιμετρούντος καὶ ἐπιβάλλοντος. Ἐκείνο δὲ προφανῶς²⁰ εἰς δόξαν αὐτοῦ καὶ αἰτίαν ἢ σύγκρισιν μὴ δεχόμενον τὸ²¹ τὴν Σηρὰν κλιματῖδα τῆ γῆ τὸν ἅγιον παραθέμενον εὐθύς ῥιζωθῆναι, εἶτα βλαστήσαι καὶ πρὸ και-

— ² ἔτυχεν ἔξεκαλέσατο D. — ⁴ καὶ ὄργην D. — ⁵ τύπεται D. — ⁶ αὐθὶς ἐν ἑτέρα ἐξετάσει ἀχθεὶς add. D. — ⁷ ἐλ. τ. κ. διαβρέχεται καὶ D. — ⁸ δειν D. — ⁹ om. D. — ¹⁰ εἰς τρίτην ἐξέτασιν καὶ add. D. — ¹¹ τῶν εἰδ. ἀναγκαζόμενος ἀπογεύσασθαι D. — ¹² ἀπὸ τοῦ D. — ¹³ ἐπιχεθεῖσαν D. — ¹⁴ τῷ D. — ¹⁵ στόματι S, D. — ¹⁶ παρεῶν D.

3. — ¹ om. D. — ² παναγίας δεσποίνης ἡμῶν D. — ³ Μαρινακίου D.
1. — ¹ πρῶτον μὲν ὑπαναγινώσκων τῷ λαῷ τὰ θεῖα ἐτάχθη λογία καὶ διδάγματα ἔπειτα δὲ διὰ τὴν ἐν πᾶσι δεξιότητα καὶ τοῦ βίου καθαρὸν τε καὶ ἀνεπίλητον add. D. — ² ἁγιωτάτου add. D. — ³ Ἀμαθούντων add. D. — ⁴ καθέδραν D. — ⁵ πρὸς D. — ⁶ Ἐπιφανίου D. — ⁷ D, om. S. — ⁸ καὶ ματαιότητος add. D. — ⁹ καὶ ἀνατρέψας add. D. — ¹⁰ αὐτοῦ D. — ¹¹ πολλὰς D. — ¹² δείγμα D. — ¹³ ἐπέξια S. — ¹⁴ (ὁ πατὴρ - πτωχοῖς) ἔτι γὰρ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς ἄρτους τοῖς βουλομένοις ὑνεῖσθαι παρέχειν ταχθεὶς προκτα τοῖς ἐνδείσιν αὐτοῦ ἐπεδίδου D. — ¹⁵ παρέχει S, κατέχειν D. — ¹⁶ σιτόνων D. — ¹⁷ om. D. — ¹⁸ πλήρης εὐρεθ. μᾶλλον D. — ¹⁹ τοῦτο D. — ²⁰ περιφανῶς D. — ²¹ τὸν S. 40

Iux. 15.

» ἡμῶν. Ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιοῦτους. » Οὕτως οὖν βεβιωκῶς καὶ ἐπαινεθείς καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐλκύσας πίστιν ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη. — Bb: 2. — Be: 2. — C: 2. — Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βίτου (in margine). — Ce: 2. 1. — Βίτου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. — Cg: 2. 1. — R: 1. 2. — Ra: 4. — Φουρτουνάτου μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Παύλου. — 2. — Rb: 4. 2. — Re: 1. — Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (Iux. 14³). — Me: 1. 2. 3. — Ὁ ἅγιος ἀπόστολος Ἀχσῆκος λιμῷ καὶ ⁴⁵ δίψει τ. — Ὁ ἅγιος ἀπόστολος Στεφανῶς ἐν εἰρήνῃ τ. — Ἱερώνυμος ἐν εἰρήνῃ τ. — Ἡ ἁγία Γραῦς ξ. τ. — Mv: 1. 2. 3. — Mr: 1.

Iux. 16.

SYNTAXARIA SELECTA. H: 1. — Ἀμῶς (Iux. 15⁴). — P: 1. — D: 1. 2. — Da: 1. — Db: 1. — K: 1. — N: 1. — Bb: 1. — Ἀμῶς. — Be: 1. — Ἀμῶς. — C: 1. — Ce: 1. — Cg: 1, ita des.: ἔξ ὡν δύο θαύματα διηγήσομαι. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀρτοποιοὺς ὑπάρχων ἐπέτρεψεν αὐτῷ¹ ἔτι νηπίῳ ὄντι ⁵⁰ πιπράσκειν τοὺς ἄρτους· ὁ δὲ τοὺς τε ἄρτους καὶ τὴν τιμὴν τῶν πιπρασκομένων ἐδίδου τοῖς πτωχοῖς. Τοῦτο γνοὺς ὁ πατὴρ ὠρίσθη κατ' αὐτοῦ· ὁ δὲ ἔλεγε τῷ Θεῷ δανείσαι τὸν σίτον καὶ πιττάκιον ἔχειν ἀποδείξαι τοῦ λαβεῖν αὐτὸν ἑκατονταπλασίονα. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπελθὼν μετὰ τοῦ πατρὸς εἰς τὸ ὠρεῖον εὐρίσκει αὐτὸ τοῦ σίτου ὑπερεκχυνόμενον· καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν. Τῶν <δὲ> ἔργατιῶν τὰ Σηρὰ τῶν κλιματίων τεμνόντων καὶ τοῦ ἀμπελῶνος ἔξω ῥιπτόντων, λαβῶν ἐκ τῶν κλιματίων ἐφύτευσεν εὐξά- ⁵⁵ μενος δοθῆναι αὐτῷ χάρισματά τεσσαρα· ἱκάδα ζωῆς, εὐφορίαν καρποῦ, σταφυλῆς ἡδύτητα καὶ πρῶμιον βλάστησιν· ὁ δὲ καὶ γέγονε. Τῆς οὖν μνήμης τοῦ ἁγίου ἑξακαιδέκατῃ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου² γενομένης καὶ τῶν βοτρῶν ἀώρων ὄντων, ἐκείνου μόνου ἐστιν ὄραν ἐν τῇ θεῖᾳ λειτουργίᾳ περκάζειν

¹ αὐτὸν Cg. — ² surpléni ex Ce, om. Cg. — ³ Ἰουνίῳ Cg.

ροῦ· ποῦ γὰρ κατὰ τὴν ἑξακαιδέκατῃν τοῦ Ἰουνίου μηνός, ἐν ἧ ἡ τοῦ ἁγίου μνήμη τελεῖται, ὠριμος βότρυς; Ἡ δὲ τῆς τῷ καιρῷ προσφόρως²² ἔχουσα τοὺς καρποὺς τῆς θείας²³ λειτουργίας ἀρχομένης περκάζοντας ἀποδείκνυσι,

τελειομένης δὲ τῆς θείας θυσίας, πεπείρους καὶ τελεσφόρους καὶ εὐχρηστους πρὸς τὴν μετάληψιν.

2. Τῆ αὐτῆς ἡμέρῃ ἡ' σὺναξις τῆς ὑπεραγίας² Θεοτόκου πέραν ἐν Ἐδδοκιαναῖς.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ ΙΖ'.

1. Ἀθλησις τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων Μανουήλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ. Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Περσίδος, πατρὸς μὲν ἀρχιμάγου μητρὸς δὲ χριστιανῆς, διδαχθέντες τὴν εὐσέβειαν καὶ τὰ ἱερά γράμματα παρὰ Εὐνίκου τινὸς πρεσβυτέρου, ἀνδρὸς εὐλαβοῦς¹, ἀποσταλέντες δὲ² παρὰ Βαλτάνου βασιλέως Περσῶν καὶ τὰ πρὸς εἰρήνην πρεσβεύοντας κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου· ὃν θύοντα τοῖς εἰδώλοις ἐν τῷ εἰδωλεῖ, τῷ λεγομένῳ Τριγόνῳ³, πέραν⁴ ἐν Χαλκηδόνι θεασάμενοι καὶ πολλοὺς τῆ αὐτοῦ πλάνης⁵ ὑπαγομένους, αὐτοῖς⁶ ὄντες θεοσεβεῖς καὶ τῷ Χριστῷ λατρεύοντες ὠλοφύροντο καὶ τὸν Χριστὸν καθικέτευον διαφυλαχθῆναι αὐτοὺς ἐν⁷ τῇ πίστει τῇ εἰς αὐτὸν καὶ μὴ κοινωῆσαι τοῖς εἰδωλολάτραις τῆς πλάνης. Διαβληθέντες⁷ δὲ παρὰ Ἰνδικῶν κουβικουλαρίου⁸ καὶ ἀχθέντες τῷ δυσσεβεῖ Ἰουλιανῷ, τύπονται καὶ ἡλοῖς περνοῦνται ¹⁵ τοὺς ἀστραγάλους καὶ λαμπάσι πυρός τὰς μασχάλας καταφλέγονται. Καὶ ταῦτα μὲν κοινῇ. Ἰδίᾳ δὲ ὁ ἅγιος Μανουὴλ ὑποσχέσεις δεξόμενος παρὰ τοῦ μαροῦ βασιλέως Ἰουλιανοῦ καὶ παραινέσεις καὶ μὴ⁹ πεισθείς θυσίας προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, ²⁰ καθηλοῦται τὴν κεφαλὴν καὶ ἀμφότερα τὰ νῶτα καὶ καλάμοις εἰληθείς⁹ κατασφίγγεται καὶ ἐτέροις δέξσι κατακεντεῖται¹⁰ καὶ οὕτως ἅμα τοῖς δυσιν αὐτοῦ ἀδελφοῖς Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ ἐν τῷ πρὸς Θράκην τείχει¹¹, τῷ λεγομένῳ¹² Κωνσταντίνου¹²,

ἐν τόπῳ κρημνῶδε ἀπαχθείς σὺν αὐτοῖς τὴν κεφαλὴν ἀπετημήθη. Τοῦ δὲ παραβάτου προστάξαντος κατακαυθῆναι τὰ σώματα αὐτῶν, εὐθέως ἐσχίσθη ἡ γῆ καὶ ἐδέξατο τὰ λείψανα τῶν ἁγίων. Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ τοιοῦτου θαύματος ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Μετὰ δὲ ταῦτα τινων εὐλαβῶν ὑπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποκαλυφθέντων, ἐτάφησαν τὰ ἅγια λείψανα παρ' αὐτῶν μετὰ μύρων καὶ θυμιαμάτων. Ὁ δὲ παρανομος Ἰουλιανὸς τήνκαθ' ὑποστρέφων ἐκ τοῦ κατὰ Περσῶν πολέμου, οὐρανίᾳ ἐπιλήγῃ πληγῇ καὶ τῷ αἰώνιῳ πυρὶ παρεπέμφθη¹⁴. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σὺναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν μαρτυρεῖν, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ ἁγίου προφήτου Ἐλισσαίου.

2. Τῆ αὐτῆς ἡμέρῃ μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ὑπατίου τοῦ ἐν Ῥουφιναναῖς, πέραν τῆς θαλάσσης κείμενου. Τοῦτῳ¹ πατρίδι ὑπῆρχε² Φρυγία καὶ γονεὶς θεοσεβεῖς ἐπὶ τῶν χρόνων³ Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν βασιλέων. Αὐτὸς δὲ ἐκ παῖδων γράμμασιν ἱκανῶς⁴ παιδευθείς καὶ τὸν ὀκτωκαιδέκατον χρόνον πληρώσας, πάντα καταλιπὼν τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται⁵ ἐν τῇ μονῇ τῇ ἐν Ῥουφιναναῖς· καὶ⁶ πάσῃ ἀρετῇ κοσμηθείς τὴν τοῦ πρεσβυτέρου χειροτονίαν δέχεται. Ὅποσα δὲ δι' αὐτοῦ θαύματα τελοῦνται, ἀδύνατον⁷ γράφειν. Αὐτὸς δὲ πληρώσας τὸν ὀγδοηκοστὸν χρόνον μακαρίως ἐκοιμήθη⁸.

35 — ²² προσφόρους D. — ²³ ὠμυνῶν καὶ add. D.

2. — ¹ om. D. — ² παναγίας δεσποίνης ἡμῶν D.

1. — ¹ (πατρὸς - εὐλαβοῦς) om. D. — ² om. D. — ³ Τριγόνου S. — ⁴ (ἐν τῷ - πέραν) om. D. — ⁵ πλάνη αὐτοῦ D. — ⁶ αὐτὸ S. — ⁷ γυμνωθέντες D. — ⁸ (παρὰ - κουβικ.) om. D. — ⁹ εἰληθείς D. — ¹⁰ κατακεντεῖται D. — ¹¹ τῷ S. — ¹² ἐπιλεγόμενος D. — ¹³ Κωνσταντίνου S. — ¹⁴ (τοῦ δὲ παραβάτου - παρεπέμφθη) om. D.

40 2. — ¹ ὄντι D. — ² ὄπαρχει D. — ³ ἔπειτα χρόνος D. — ⁴ ἐκ παιδοθεν γράμματα ἱκανὰ D. — ⁵ ὑπέδου D. — ⁶ (ἐν τῇ - καὶ) om. D. — ⁷ ἀδύνατα D. — ⁸ ἐτελειώθη D.

ἀρχομένους, εἶτα καὶ νλουκαίνεσθαι, εἶτα ἀποθλίβεσθαι καὶ εἰς τὴν ἁγίαν κοινωσίαν ἐν τῷ ἀχράντῳ αἵματι καὶ σώματι παραλαμβάνεσθαι. — R: 1. — Δουλά (Iux. 15³). — Ra: 1. — Rb: 1. — Re: Μεθοδίου (Iux. 14³). — Δουλά (Iux. 15³). — Me: 1. — Μάρκος ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος σὺν λίθους ⁴⁵ κρεμασθεὶς τ. (Iux. 22³). — Οἱ ἅγιοι μάρτυρες οἱ ἐκ Νικομηδείας ξ. τ. — Mv: 1. — Mr: 1.

SYNTAXARIA SELECTA. H: 1. — Ἀλεξίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ (Mart. 17¹). — P: 1. — Ἀμῶς ^{lex. 17.} (Iux. 15⁴). — 1. — Ἀλεξίου. — D: 1. — Ἀλεξίου. — 2. — Da: 1. 2. — Db: 1. — K: 1. 2. — N: 1. 2. — Bb: 1. — Be: 1. — C: 1. — Ce: 1. — Cg: 1. — R: 1. — Ra: 1. 2. — Rb: 1. — Re: 1. — Me: 1. — Φιλωνίδους. Οὗτος ὁ ἅγιος ἐν ταῖς ἡμέραις ἦν Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως ... ἔρριπεν ἑαυτὸν ὄρθιον

κάτω· πρὶν ἢ δὲ τὸ σῶμα κατελθεῖν, τὸ πνεῦμα παρέθετο τῷ Θεῷ. Ὀδοιπορούντων δὲ τινων πρὸ πολλοῦ τόπου τῆς πόλεως, ὤφθη τοῖσι τὸ ἅγιον ἐμπροσθεν αὐτῶν τρέχων γυμνός καὶ τὴν κεφαλὴν ἐστεμμένους μύροις τε εὐδῆσει κατηλειμμένους καὶ βῆτον κατέχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ βουῶν· «Εὐχα- ⁵⁰ ριστῶ σοι, Χριστέ μου, ὅτι ἐν σοὶ νενίκηκα καὶ ἀπὸ πύλης ἐπιγείου ἐπὶ τὰς πύλας τῶν οὐρανίων» ἀψίδων ἀνήγαγέ με. » Πλησίον δὲ γενομένων αὐτῶν τῆς πόλεως, ἀπέστη ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἐλθόντες ἐπὶ τὸν τόπον, ἔνθα κατέκειτο τὸ λείψανον, ἐγνώρισαν αὐτόν. Ἐμβάλλεται δὲ ὑπὸ τῶν ἐλλήνων εἰς σάκκον καὶ ῥίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ αὐθὶς ταραχθεῖσα ἡ θάλασσα ἐξήγαγεν ἔξω τὸ ἅγιον σῶμα· ὅπερ εὐρόντες οἱ χριστιανοὶ ἀέλις ἐκίδευσαν. Ἀρίστων δὲ ὁ ἐπίσκοπος τότε κρατηθείς, καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως ῥυσθείς, συνεγράψατο ταῦτα (Aug. 30³). — Ἰωσήφ ὁ ἀναχωρητῆς ἡρώων ἐν εἰρήνῃ τ. — 2. — Mv: 1. — Ἰσαύρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἰνοκεντίου, Φήλικος, Ἐρμείου καὶ Περεγρίνου (Iux. 7³). — ⁶⁰ Βασαρλῶνος. — 2. — Mr: 1.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ ΙΗ'.

Ιουκ. 18. 1. Ἀθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λεοντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ὑπάτου καὶ Θεοδούλου. Οὗτος τὴν μὲν γέννησιν ἔσχεν ἐξ Ἑλλάδος· μετέθει δὲ σώματος συναυθηθείσαν ἔχων ἀλικήν¹ τε καὶ ῥώμην, τοῖς στρατιωτικοῖς καταλόγοις ἐτάχθη. Ἐν δὲ τῷ πολεμῆν καὶ τοῖς ἐναντίοις συμπλέκεσθαι ἀνδρείως φανείς καὶ πολλάκις τρόπαια στήσας, δόξας δὲ καὶ σύνεσιν ἔχειν² καὶ λογισμὸν ἔμφρονα, τῇ στρατηγίδι στολῆ καὶ τοῖς παρασήμοις κατεκοσμήθη. Διατρίβων δὲ ἐν τῇ πόλει τῇ κατὰ τὴν Ἀφρικὴν³ ταῖς βασιλικαῖς σιτήσεσι καὶ φιλοφροσύνας ἰδέειοτο τοὺς πένητας καὶ γνησίως καὶ εἰλικρινῶς ἐλάτρευε τῷ Χριστῷ. Περὶ τούτου μαθὼν Ἀδριανός⁴ ὁ ἡγεμὼν τῆς Φοινίκης, ὃς ἦν κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ Ὀυεσπασιανοῦ, ἀποστέλλει πρὸς αὐτὸν Ὑπατον τὸν τριβούνον μεθ' ἐτέρων δύο στρατιωτῶν, ὧν ὁ ἕτερος Θεόδουλος ἐκαλεῖτο. Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι πυρετῷ λάβρω⁵ ὁ Ὑπατος συσχεθείς ἀνωθεν ἐνεχθείσης φωνῆς ἤκουσεν ἀγγέλου ἐπιφανέντος αὐτῷ, εἰ μέλλει⁷ τῆς νόσου ἀπαλλαγῆσεσθαι, κελευούσης τρίτον ἐπικαλέσασθαι εἰς⁸ βοήθειαν τὸν τοῦ Λεοντίου θεόν· τῆς δὲ φωνῆς ταύτης ἐν αἰσθήσει καὶ Θεόδουλος γέγονε⁹. Καὶ δὴ τυχὼν τῆς ἰάσεως ὁ τριβούνος ἐπεὶ κατέλαβε τὸν ἄριον ἅμα τοῖς σὺν⁵ αὐτῷ, τὸ μὲν πρῶτον ἀγωνῶν ὅστις ἐστὶν παρ' αὐτοῦ¹⁰ ἐξενίσθη. Ἐπιζητῶν δὲ ὕστερον τὸν Λεόντιον καὶ φίλον αὐτὸν ἐν προφάσει καλῶν τῶν θεῶν¹¹, ἑαυτὸν μὲν εἶπεν ὁ ἄριος εἶναι τὸν παρ' αὐτοῦ¹² Ζητού-

μενον Λεόντιον, εἶναι δὲ τοῦ Χριστοῦ δοῦλον, τοὺς δὲ λεγομένους θεοὺς ἀποστρέφεσθαι καὶ βδελύττεσθαι· ἀκούσαντας δὲ ταῦτα τὸν τριβούνον καὶ τὸν Θεόδουλον προσπεσεῖν τῷ ἁγίῳ καὶ αἰτεῖσθαι⁵ παρ' αὐτοῦ τῆς ἐν Χριστῷ τυχεῖν οἰκειώσεως. Εὐξαμένου δὲ ὑπὲρ αὐτῶν τοῦ ἁγίου, κατελθεῖν ἐξ οὐρανοῦ νεφέλην¹³ ὕδατος λέγεται καὶ φωτίσαι αὐτοὺς καὶ λευκάς ἐνδύσαι στολάς· ἐφ' ᾧ τοὺς ἀπίστους ταραχθέντας μνηστῆσαι πάντα τῷ ἡγεμόνι¹⁰ Ἀδριανῷ. Ὁ δὲ τούτους παραστήσάμενος, ἐπέλνουθετῶν ἀποστήναι τῆς <εἰς¹⁴> Χριστὸν¹⁵ πίστewος οὐκ ἐπεισεν, τὸν μὲν ἄριον Ὑπατον ἀναρτηθῆναι καὶ ξέεσθαι ἐκέλευσεν καὶ τὸν ἄριον Θεόδουλον σπαθίζεσθαι¹⁶ καὶ οὕτω τὰς κεφαλὰς¹⁵ αὐτῶν ἐκμηθῆναι. Ὁ δὲ μεγαλομάρτυς Λεόντιος πρῶτον μὲν τύπτεται¹⁷ βάλκιοις, εἶτα ταῖς παρακλήσεσι τοῦ τυράννου καὶ κολακείαις μὴ προσσχῶν¹⁸ ἀλλὰ καταγελάσας αὐτοῦ, ἀπλωθείς τύπτεται σφοδρῶς· εἶτα κρεμασθείς ἐπὶ πολλὴν²⁰ ἔξεται καὶ λίθω τὸν τράχηλον βαρυνθείς¹⁹ τότε μὲν ἐν τῇ φρουρᾷ τίθεται, ὕστερον δὲ πάλιν⁵ τέτρασι πάλαις διαταθείς καὶ τυπτόμενος τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο²⁰. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις πέραν ἐν τῷ Καμαριδίῳ²¹ καὶ ἐν τῷ εὐκτηρίῳ²⁵ οἴκῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι ἔγγιστα τῆς πόρτης²² τῆς Πηγῆς.

2. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λεοντίου τοῦ ποιμένου, τοῦ κεμένου πέραν τοῦ ἄστεος.³⁰

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ ΙΘ'.

Ιουκ. 19. 1. Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου Ἰούδα· ὃς παρὰ μὲν τῷ Λουκᾷ ἐν τε τῷ κατ' αὐτὸν εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς Πράξεσιν Ἰούδας ἐπονομάζεται, παρὰ δὲ τῷ Ματθαίῳ καὶ Μάρκῳ Θαδδαῖος καὶ Λεββαῖος, ἀδελφὸς κατὰ σάρκα χρηματίζων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς υἱὸς Ἰωσήφ τοῦ

μνήστορος, ἀδελφὸς δὲ γνήσιος Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου, ὁ καὶ τὴν φωτιστικὴν καὶ δογματικὴν ἐμπλεον τοῦ Πνεύματος ἀνθρώποις ἄσπασιν ἐπιστέλλας ἐπιστολήν. Οὗτος παρ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ³⁵ πεμφθείς ὡς ἀδελφὸς καὶ μυσταγωγός, πυρωθείς τε ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησιν, ὡς ἀνῆραε πάσαν πλά-

1. —¹ συναυθηθείσαν ἔχ. ὀλικήν S. —² ἔσχεν D. —³ Φρυγίαν (partim in ras.) καὶ D. —⁴ Ἀδριανός S, D. —⁵ am. D. —⁶ λατῶν D. —⁷ μέλλει D. —⁸ πρὸς D. —⁹ γέγονεν ||| D. —¹⁰ αὐτῷ D, ἐν (sic) add. S. —¹¹ τὸν θεόν S. —¹² αὐτῶν D. —¹³ νεφέλη D. —¹⁴ suppleti, om. S. —¹⁵ τοῦ Χριστοῦ D. —¹⁶ σπαθ. Θεοδουλον D. —¹⁷ τύπτεσθαι S. —¹⁸ προσχῶν S, D. —¹⁹ βαρυνθείς D. —²⁰ παρέδωκεν D. —²¹ Καμαριδίῳ D. —²² προ ||| D.

Ιουκ. 18. SYNAXARIA SELECTA. H: I (... Ὑπατίου...). — P: I (... Ὑπάτου καὶ Θεοδούλου, Πουπλίου, Δομετιανοῦ). — D: I. — Da: I. — Iouδα (Iun. 19¹). — Db: I. — K: I. — N: 1. 2: Λεοντίου τοῦ ποιμένου τοῦ κεμένου πέραν τῆς πόλεως. — Bb: I. — Bc: I. — C: I (... Ὑπατίου). — Του ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Καλογήρου¹ (in marg. et add.: Ζῆται εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου). — Ce: I. — Cg: I. — R: I. — Ra: I. — Rb: I. — Rc: I. — Me: I (Λεοντίου ... Ὑπατος καὶ Θεοδουλος οἱ συμμαρτυρήσαντες τῷ ἁγίῳ Λεοντίῳ Ἐ. τ.). — Εραμιστος ἐν εἰρήνῃ τ. — Οἱ ἄριοι δύο μάρτυρες οἱ ἐν Κύπρῳ τοὺς πόδας καταφλεχθέντες τ. — Mv: I (... Ὑπατίου). — Του ἁγίου μάρτυρος Αἰθερίου. — Mr: I.

Ιουκ. 19. SYNAXARIA SELECTA. H: 2. — Θαδδαίου. — Ζωσίμου (Iun. 20¹). — P: Ζωσίμου. — Θαδδαίου. — 2. — D: 2. I: Ἰούδα. Ὁς ἦν ἀδελφὸς κατὰ σάρκα χρηματίζων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς υἱὸς Ἰωσήφ τοῦ μνηστήρος καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου γνήσιος κατὰ φύσιν. Οὗτος παρ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον πεμφθείς τὴν σωτηρίαν καταγγέλλειν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ πολλοὺς τόπους διαμειψάμενος καὶ πολλὰς πόλεις καὶ λαοὺς εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ χειραγωγῆσας πίστιν, εἰς τὴν μέσην τῶν ποταμῶν παραγίνεται. Καὶ ἐκκλησίαν ἐκέισε καταφυτεύσας καὶ τοῖς ὁμόροις ἔθνεσι τὸ εὐαγγέλιον κηρύξας, τὴν Ἐδεσηνῶν καταλαμβάνει καὶ τῷ Αὐγάρῳ¹ περιτυχῶν καὶ

¹ Καλογένου (?) C. ¹ corr. D.

νην κατέφλεξε καὶ τοὺς πιστοὺς κατεφώτισεν. Ἐλκων γὰρ τοῦ σωτήρος τὸν ζυγὸν καὶ τὴν αὐλακα τέμνων καὶ σπειρας εἰς πάσαν τὴν οἰκουμένην τὸν σπόρον τῆς εὐσεβείας, πολὺχρον ἤνεγκε⁵ καρπὸν· διὸ τῇ τε μέσῃ τῶν ποταμῶν κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη καταφωτίσας τῷ λόγῳ, τῇ Ἐδεσηνῶν πόλει ἐνδημήσας καὶ πρὸς

Αὐγαρον τοπάρχην πορευθείς τοῦ θεραπεῦσαι αὐτόν, ὕστερον κατέλαβεν ἐν Ἀραράτ τῇ πόλει· καὶ ὑπὸ τῶν ἀπίστων ἀναρτηθείς καὶ τοξευθείς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

2. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ¹ σύναξις τοῦ τιμίου ἀρχιστρατήγου² Μιχαὴλ πλησίον τοῦ ἁγίου Ἰουλιανοῦ ἐν τῷ Φόρῳ.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ Κ'.

1. Ἀθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ζωσίμου. Οὗτος ὑπῆρχε¹ στρατιώτης ἐπὶ Τραϊανῷ τοῦ βασιλέως, ἐξ Ἀπολλωνιάδος τῆς ἐν Σιζαπόλει. Ἠγεμονεύοντος δὲ τῆς ἐν Πισιδίᾳ Ἀντιοχείας² Δομετιανοῦ, βίβας αὐτοῦ τὰ ὄπλα³ καὶ προσφυγῶν τῇ τοῦ Θεοῦ ἀγία⁴ ἐκκλησίᾳ, τοῦ ἐν Χριστῷ κατηξιώθη βαπτίσματος· ὅθεν ἀχθείς πρὸς τὸν ἡγεμόνα καὶ τὸν Χριστὸν⁵ ὁμολογήσας, ἀναρτηθείς ἔξεται καὶ μετὰ τοῦτο τύπτεται, ἐκ τεσσάρων ταθείς, εἶτα κραβάτῳ χαλκῷ πεπυρακτωμένῳ⁶ ἐπιτίθεται. Μεταβληθέντος δὲ τοῦ πυρὸς εἰς δρόσον, πολλοὶ τῶν παρόντων καταπλαγέντες τῷ⁷ θαύματι⁸ προσήλθον⁹ τῷ Χριστῷ. Ὁ δὲ ἅγιος Ζώσιμος κρηπίσι προσηλωθείς⁹ καὶ πύλοις προσδεθείς συνδραμεῖν ἠναγκάσθη τῷ ἡγεμόνι, ἐπὶ τὴν Κονανένων¹⁰ πόλιν ἐλαύνοντι. Ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἄσitos διαμένων, ὁσθεν δύο παίδων ἐπιφανέντων αὐτῷ καὶ τοῦ μὲν ἄρτον¹¹ τοῦ δὲ¹² ἐν ἀγγείῳ ὕδωρ κομίζοντος¹³, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ τούτων μετέλαβεν. Ἀχθείς δὲ εἰς ἔξετασιν¹⁴, πάλιν κρεμασθείς ἔξεται καὶ λαμπάσι πυρὸς ὑποκαλεται καὶ οὕτως¹⁵ τὸν αὐχένα τμηθείς τὸν τοῦ μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

2. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀσυγκρίτου. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ μαρτυρίῳ τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου¹, ἐνδὸν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Εἰρήνης, τῆς πρὸς θάλασσαν².

3. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μεθοδίου ἐπισκόπου Πατάρων. Οὗτος

ὁ μακάριος ἐκ παιδὸς ἑαυτὸν τῷ Θεῷ¹ ἀναθείς σκεδὸς τίμιον καὶ δοχεῖον² θεῖου Πνεύματος γέγονε· ὅθεν καὶ τῆς θείας ἱερωσύνης³ ψήφῳ Θεοῦ ἐπιβὰς⁴ καλῶς⁵ καὶ θεοφιλῶς ἐποίμαινε τὸ ἑαυτοῦ ποίμνιον⁶, λόγοις προσηνέσι καταφωτίσας τὸ τῆς ἐκκλησίας πλήρωμα· διὸ⁷ καὶ τὴν Ὠριγένους ἀπάτην ἐπιπολάζουσαν ἰδὼν, ὡς ἄριστος ποιμὴν πυρὶ θείῳ ταύτην κατέφλεξεν, πᾶσαν τὴν ἀγλήν καὶ σκοτόμαιναν ἐκμειώσας σοφία λόγων καὶ θεῖα χάριτι. Ἡ δὲ τῶν λόγων αὐτοῦ ἀστραπὴ καὶ ἡ τῆς γνώσεως σάλπιγξ εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθε. Ὅθεν μὴ φέρων ὁ ἐχθρὸς τὴν παρησίαν καὶ ἔνστασιν τοῦ μεγάλου, ὀπλίζει τοὺς ἑαυτοῦ ὑπουργοὺς πρὸς τὴν τούτου ἀναίρεσιν. Ὁ δὲ καὶ πρὸ τῆς μαρτυρίας νέκρωσιν ζωηφόρον ἐνδυσάμενος εἴφει τε τὴν κεφαλὴν τμηθείς, πρὸς κρείττονα ζῶν μετετέθη, πρῶτον μὲν ἱερουργῶν τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ὕστερον δὲ θυόμενος προσήχη τῷ Χριστῷ θυσία ζῶσα· ὅθεν καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθη ὁ γενναῖος πρόμαχος τῆς εὐσεβείας, αἵμασι μαρτυρικοῖς τὸ τέλος ἀπενεγκάμενος⁸.

4. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ¹ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς² ἡμῶν³ Ἰωσήφ τοῦ ἀναχωρητοῦ.

5. Καὶ ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀσυγκρίτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ μαρτυρίῳ τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου ἐνδὸν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Εἰρήνης, τῆς πρὸς θάλασσαν.

2. —¹ om. D. —² (τιμ. ἀρχ.) ἀρχαγγέλου D. 1. —¹ ἦν D. ad diem Iun. 19. —² τῆς Ἀ. τῆς κατὰ Πισιδίαν D. —³ τὰ ὄπλα αὐτοῦ D. —⁴ ἀγία τ. Θ. D. —⁵ (τ. Χ.) ἑαυτὸν εἶναι χριστιανὸν D. —⁶ πεπυρακτωμένῳ D. —⁷ om. D. —⁸ ἐπίστασαν D. —⁹ καθλωθείς D. —¹⁰ Κονανιτῶν S, 40 Καναστῶν D, Βα. Κονανένων in Passione, Act. SS., Iun. t. III, p. 816. —¹¹ ἄρτων S, ὧν ὁ μὲν ἄρτον D. —¹² ὁ δὲ D. —¹³ ἐκόμισεν D. —¹⁴ καὶ add. D. —¹⁵ οὕτω D. 2. —¹ Ἰσιδώρου D. —² lege infra n. 5. 3. —¹ οὗτος παιδὸς τ. Θ. ἑαυτὸν D. —² τοῦ add. D. —³ (τ. Θ. I.) ἱεράρχης D. —⁴ γίνεται D. —⁵ δὲ add. D. —⁶ (ἐποίμανε - ποίμνιον) ἑαυτοῦ π. ποιμένας καὶ D. —⁷ om. D. —⁸ (ἐπιπολάζουσαν - ἀπενεγκάμενος) διασκεδάσας καὶ τῇ 45 τῶν λόγων ἀστραπῇ τὸν σύμπαντα κόσμον καταφωτίσας καὶ τοὺς αὐτοῦ ὑπουργοὺς καταβροντίσας εἴφει τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τῶν εἰδωλοκατρευτῶν τέμνεται καὶ πρὸς Θεὸν δι' αἵματος ἀνατρέχει D. 4. —¹ (τ. α. ἡ) καὶ D. —² om. D.

τοῦ συνέχοντος πάθους ἐλευθερώσας αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀπίστων ἀναρτηθείς καὶ τοξευθείς ἐν Ἀράτ τῇ πόλει θνήσκει. Ὅς ἔτι περιὼν ἄσπασιν ἀνθρώποις θεόπνευστον καὶ πολλῶν δογματικῶν ἐμπλεον ἐπιστολήν ἐπιστέλλας πλείους θανῶν ἢ ζῶν δι' αὐτῆς ἐπιστρέφει πρὸς θεοσέβειαν. — Ζωσίμου. — Da: Ζωσίμου. — 2. — Db: I. — Ζωσίμου. — K: I. — Ζωσίμου. — N: 1. — Ζωσίμου. — Bb: Ζωσίμου. — 1. — Be: Ζωσίμου. — 1. — G: 2. — Θαδδαίου. — Ζωσίμου. — 1. — Ce: Θαδδαίου. — Ζωσιμά. — 1. — Cg: 2. — Θαδδαίου. — Ζωσίμου. — 1. — R: 1. — Ζωσιμά. — Ra: 1. — Rb: 1. — Μεθοδίου (Iun. 20³). — Rc: Ζωσίμου. — Me: 1. — Ἰούδα τοῦ Ζηλωτοῦ. — Ζωσίμου. — Ἡ ἀγία μυροφόρος Μαρία μήτηρ τοῦ Ἰωσή ἐν εἰρήνῃ τ. — Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Ἀσὺγκριτος μαχαίρᾳ ἀναίρεται (Iun. 20³). — Mv: 1. — Ζωσίμου. — Ζήννωνος. — Mr: 1.

SYNTAXARIA SELECTA. H: 2. — P: 2. 4. — D: 3. 2. 4. — Da: 3. 4: τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀναχωρητοῦ. — 2. — Db: 3. — Ἰννᾶ κτλ. (Iun. 20⁴). — 4 (Ἰωάννου...). — 2. — K: 3. 4: Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ. — 2. — N: 3. — Ἰννᾶ κτλ. — 4. 6. 5. — Bb: 3. — C: 3. — (In marg.: Ζῆται τὸ συναξάριον τῶν ἁγίων Ἰννᾶ, Ῥημᾶ καὶ Πηγνᾶ ἰαννουαρίῳ κ'). — Ce: 3. — Cg: 3. — R: 3. 4:

Ιεκ. 20. 8. Καὶ ἡ εὐρεσις καὶ μετὰθεσις τῶν χιτῶνων καὶ περιβολαίων τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ εὐαγγελιστῶν Ἰωάννου καὶ Λουκά, Ἀνδρέου καὶ Θωμᾶ, Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου καὶ Λαζάρου μάρτυρος, ἅτινα κατετέθησαν ἐν τῇ ναφί τῶν ἁγίων Ἀποστόλων τῶν μεγάλων.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ ΚΑ'.

Ιεκ. 21. 1. Ἄθλισις τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ τελειωθέντων. Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως καὶ Μαρκιανοῦ ἡγεμόνος, ἐν Ἀντινοουπόλει τῆς Αἰγύπτου μοναστήριον μέγα συστησάμενος· ἐν ψ καθηγέτο ἀνδρῶν ὡσεὶ δώδεκα χιλιάδων. Κατασχεθεὶς δὲ καὶ παραστάς τῷ ἡγεμόνι καὶ τὸν Χριστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ Θεὸν ὁμολογήσας καὶ μκτιρῆσας τὰ εἰδῶλα, ἐκμαίνει καὶ εἰς ὄργην τὸν ἡγεμόνα κινεῖ· ὅθεν πρῶτον μὲν τὸ μοναστήριον, ἔνθα διήγειν ὁ ἅγιος, ἐμπρησθῆναι προσέταξεν· τὸ δὲ μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ πάντων συγκατεκάη, καταφυγόντων ἐκέισε καὶ ἐπισκόπων καὶ πάντων τῶν τῆς χῆρας ἱερέων καὶ κληρικῶν, οἱ διὰ πυρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου δρόμον ἐτέλεσαν· ἔνθα καὶ λέγεται μέχρι τοῦ νῦν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς θείας ὑμνῳδίας νυκτί τε καὶ ἡμέρᾳ ψαλλόντων φωνᾶς ἐξακουέσθαι καὶ θαυμάτων ἐνεργείας τοῖς τῷ τόπῳ παραγινομένοις ἐπιχορηγεῖσθαι. Τὸν δὲ ἅγιον Ἰουλιανὸν θύσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ βουληθέντα ἐκέλευσεν ἀπλωθέντα τύπτεισθαι καὶ σιδηροῖς δεσμοῖς ἐνσχεθέντα συνθλίβεσθαι ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε συντριβῆναι αὐτοῦ τὰ ὀστά. Ἐν δὲ τῷ ταῦτα διαπονέσθαι εἰς τῶν ὑπηρετούντων ἐξεκόπη τὸν ὀφθαλμόν, ὃν ὀμματώσειν ὁ ἅγιος αὐθις ὑπέσχετο, εἰ πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν ἀπὸ τῆς ἀπάτης τῶν εἰδώλων μεταβληθεῖ· τοῦτο δὲ μᾶλλον ποιῆσαι τοὺς ἱερεῖς τῶν εἰδώλων ὁ ἡγεμὼν προσέταξε. Οἱ δὲ οὐ μόνον εὐξάμενοι < οὐδὲν > τὸν κάμνοντα ὠνήσαν, ἀλλὰ καὶ φωνῇ ἐκ τῶν τοῦ ναοῦ ἀδύτων ἠκούσθη, ἀποστῆναι αὐτοὺς τοῦ Ἰουλιανοῦ συμβουλεύουσα· « Καὶ γάρ, φησὶν, ἔξ οὗ παρ' ἡμῶν » εἰς ἐξετάσεις κατέστη, πολλαπλασῖαν ἡμεῖς ἢ ἢ αὐτὸς ὑφιστάμεθα τιμωρίαν. » Καὶ σὺν τῇ φωνῇ πάντα τὰ εἰδῶλα ἐλεπτύνη καὶ κόνις ἐγένετο. Ὁ δὲ Μαρκιανὸς μᾶλλον λυτήσας — οὐ γὰρ οἶδεν ἔμφρονι χρῆσασθαι λογισμῷ τοῖς

1. — ἠέγαν S. μέριστον D. — 2 (ἀπὸ τῆς) ἀποστῆς D. — 3 μετακλιθεῖ D. — 4 om. D. — 5 D, om. S. — 6 ἡμῶν S. — 7 ἡμεῖς D. — 8 τοῦ add. D. — 9 ἐπέχειν add. D. — 10 D, τούτου S. — 11 om. D. — 12 σεβομένου D. — 13 τῆ add. D.

Ιεκ. 20. Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ. — 2 (Ἀσυγκλήτου). — Ra : 1. 3. — Rb : 1. — Εὐστοχίου (Ιουν. 23⁹). — 4. 2. — Re : 3. 4. 2. — Εὐστοχίου. — Me : 3. 6. — Ἀριστοκλέους κτλ. (Ιουν. 23⁹). — Mv : 3. — Mr : 1. 45
Ιεκ. 21. SYNAXARIA SELECTA. H : 1. — P : 1. — D : 1. 2. — Da : 2. — Db : 2. — K : 2. — N : Εὐστοχίου (Ιουν. 23⁹). — Bb : 1. 2. — Be : 1. — C : 1. — Ce : 1. — Cg : 1 : Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ¹ καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ τελειωθέντων. Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως καὶ Μαρκιανοῦ ἡγεμόνος, ἐν Ἀντινοουπόλει τῆς Αἰγύπτου μονὴν μεγάλην συστησάμενος χιλιάδων² δέκα μονάζοντων. Κρατηθέντος δὲ παρὰ τοῦ ἡγεμόνος καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσαντος, ἐνεπρήσθη ἢ τε μάνδρα καὶ οἱ 50 μονάζοντες ἅμα τοῖς ἐπισκόποις καὶ ἱερεῦσιν, ἐκεῖ πάντων καταφυγόντων· εἶτα ὁ ἅγιος τύπτεται ἰσχυρῶς καὶ συνθλάται τὰ ὀστά· εἰς δὲ τῶν τυπτόντων ἀπώλεσεν τὸν ὀφθαλμόν, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ὁ ἅγιος ὄνη. Τοῦ δὲ ἁγίου δεσμίου παρισταμένου, δρᾷ Κέλσιος ὁ υἱὸς τοῦ ἡγεμόνος ἀγγέλους παρισταμένους αὐτῷ, καὶ ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ καὶ στρατιῶται εἴκοσι καὶ <σὺν αὐτῷ > ἕτεροι ἐπτὰ ἀδελφοὶ βαπτισθέντες ὑπὸ Ἀντωνίου πρεσβυτέρου. Ἄγεται οὖν < > Ἰουλιανὸς σὺν αὐτοῖς ἐμβλήθη εἰς 55 λέβητας· καὶ ἐξεκομίζετο νεκρὸς, καὶ ἀνέστησεν αὐτὸν βοῶντα ὅτι· « Εὐξαμένου Ἰουλιανοῦ, ἐσείσθη τὰ » καταχθόνια καὶ ἀνέστην ἐγώ· » ἐβαπτίσθη δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀντωνίου. Ἐξελεθόντων δὲ ἐκ τῶν λεβήτων ἀβλαβῶν, ἐπίστευσε καὶ ἡ τοῦ ἡγεμόνος γυνὴ καὶ ἐβαπτίσθη· εἶτα παραδίδονται τῷ πυρὶ οἱ
¹ Αἰγύπτου Cg. — ² Ce, χιλιάδες Cg. — ³ Ce, om. Cg. — ⁴ suppleri, om. Ce, Cg.

σης¹⁴ μεστούς, τοῦ τελεσθέντος παρὰ τοῦ ἁγίου μεγάλου θαύματος ἐγένοντο θεαταί. Ἐκκομιζόμενον γάρ τινα νεκρὸν διὰ προσευχῆς ὁ ἅγιος ἤγειρεν· ὃς ἀναστάς ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ καὶ τῷ ἁγίῳ χάριτας ὡμολόγει λέγων, ὅτι μέλλοντα αὐτὸν ἤδη τιμωρίαις παραδίδοσθαι καὶ κολάσειν ὑπὸ Αἰθίοπων τινῶν φοβερὸν βλεπόντων καὶ ἄτριον, ταῖς προσευχαῖς τοῦ ἁγίου ὁ Θεὸς οἰκτιρήσας ἐν τῇ χῆρᾳ τῶν ζώντων αὐθις ἀποσταλῆναι προσέταξεν. Ἐβαπτίσθη οὖν καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀντωνίου τοῦ πρεσβυτέρου, ἐπικληθεὶς Ἀναστάσιος. Ὁμοῦ δὲ¹⁵ φθάσαντες τὸν τόπον, ἔνθα ἐπυροῦντο οἱ λέβητες, ἐνεβλήθησαν εἰς αὐτοὺς ὁ τε ἅγιος Ἰουλιανὸς καὶ Κέλσιος καὶ οἱ πιστεύσαντες εἴκοσι φύλακες καὶ οἱ ἐπτὰ τοῦ ἄρχοντος υἱοὶ καὶ ὁ πρεσβύτερος Ἀντώνιος καὶ ὁ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσιος. Ὡς δὲ τῶν λεβήτων ἐξήλθον ἀβλαβεῖς, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστὸν ἡ τοῦ Κελσίου μήτηρ οὕτω καλουμένη Βασίλισσα· καὶ 20 βαπτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου Ἀντωνίου τὸν Κέλσιον ἔσχεν τοῦδ' ἐν μὲν κατὰ σάρκα, πατέρα δὲ κατὰ πνεῦμα, μειζῶνως μεταδίδοντα κατὰ τὴν ἀναγέννησιν ἢ παρ' αὐτῆς κατὰ τὴν γέννησιν ἔλαβεν· ὁ γὰρ αὐτὸς καὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως αὐτῆς 25 πρόξενος καὶ ἀνάδοχος ἐκ τοῦ θείου βαπτίσματος γέγονεν. Ἄγονται οὖν αὐθις παρὰ τοῦ τυράννου οἱ ἅγιοι ἐν τῇ ναφί τῶν εἰδώλων· καὶ σφραγίσαντες¹⁶ ἑαυτοὺς τῷ τύπῳ τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τὸ μὲν σῶμα ἐπὶ τὴν γῆν κλίναντες, τὸ δὲ τῆς καρδίας ὄμμα πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀτενίσαντες, διὰ προσευχῆς πάντα τὰ εἰδῶλα συνέτριψαν καὶ ὡσεὶ κόνιν εἰργάσαντο καὶ τὸν ναὸν ὑποβρύχιον γενέσθαι ἐποίησαν· ὅθεν καὶ τοῖς παριοῦσι μέχρι τοῦ νῦν πῦρ ὑποκαϊόμενον φασὶν πόρρωθεν καταφαίνεσθαι. Καὶ τότε μὲν τῇ φυλακῇ παρεπέμφθησαν, ἔνθα παράδοξα ἐφάνη¹⁷ τοῖς ἁγίοις κατ' ἑκείνην τὴν νύκτα, τὴν ἐσομένην αὐτοῖς προμηνύοντα δόξαν καὶ τὰ ἀνέκφραστα καὶ ἄρρητα ἀγαθά· ὕστερον δὲ ἀχθέντες φακέλλοις παπύρων διαβρόχων ἐλαίῳ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν προσδεθέντες ἀνήφθησαν. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐλυμή-

— ¹⁴ πῖσος ὄντας D. — ¹⁵ πάντες add. D. — ¹⁶ κατασφραγίσαντες D. — ¹⁷ κατεφάνη D. — ¹⁸ om. D. — ¹⁹ ἐλυμήνα(το) corr. D. — ²⁰ μόνον add. D. — ²¹ ἐγν. ὕστερον D. — 2. — ¹ om. D. — ² D, Ἀναζαβαίων S. — ³ (τῆς δευτέρας - βουλευτοῦ) πατρὸς μὲν ἕλληνας D. — ⁴ εὐσεβεί(αν) corr. D. — ⁵ ἐναποθνήσκει D. — ⁶ ψάμμω D. — ⁷ (καὶ λ. φ.) om. D. — ⁸ πέλαγος D. — ⁹ ἐκομίσαστο D. — ¹⁰ τὸν τοῦ Χριστοῦ μάρτυρα add. D.

εἴκοσι δύο στρατιῶται καὶ οἱ ἐπτὰ ἀδελφοὶ καὶ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν καὶ μετονομασθεὶς Ἀναστάσιος. Ὁ δὲ Ἰουλιανὸς καὶ Ἀντώνιος ἠναγκάσθησαν εἰσελθεῖν ἐν τῷ εἰδωλεῖ καὶ προσκυνῆσαι τοῖς εἰδώλοις· καὶ προσευξάμενοι ἔρριψαν τὰ εἰδῶλα καὶ πεποιήκασιν κόνιν· εἶτα ἐκδαίρεται τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς 50 Ἰουλιανὸς, ὁμοίως καὶ ὁ Κέλσιος. Ἡ δὲ μήτηρ Κελσίου ἐκελεύσθη κρεμασθῆναι· ἦτινι προσερχόμενοι οἱ στρατιῶται ἐτυφλοῦντο· εἶτα θηρίοις ῥιπτοῦνται καὶ διέμειναν ἀβλαβεῖς. Τότε ἀποτέμνονται τὰς κεφαλὰς καὶ παρέδωκαν τὰ πνεύματα τῷ Κυρίῳ. — R : 2 (des. : τοῦτον τὸν μάρτυρα καὶ ὁ τίμιος καὶ μέγας Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησεν). — Ra : 2. — Βασιλείου τοῦ ἡγουμένου μονῆς τῆς Πατελαρίας. — Τερεντίου ἐπισκόπου Ἰκονίου (Ιουν. 22¹). — Καὶ Μάρκου ἀνεμίου Βαρνάβα τοῦ 55 ἀποστόλου, ἐπισκόπου γενομένου Ἀπολλωνιάδος (Ιουν. 22⁵). — Καὶ Ἰησοῦ τοῦ λεγομένου Ἰούστου ἐπισκόπου Ἐλευθεροπόλεως (Ιουν. 22⁶). — Καὶ Ἄρτεμᾶ ἐπισκόπου Λύστρας (Ιουν. 22⁷). — Rb : 2. — Re : 2. — Me : 2. 1. — Τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν συναθλησάντων τῷ ἁγίῳ Ἰουλιανῷ Ἀντωνίου, Ἀναστασίου, Κελσίου καὶ Βασιλίσσης τῆς αὐτοῦ μητρὸς, τῶν εἴκοσι δεσμοφυλάκων καὶ τῶν ἐπτὰ ἀδελφῶν, οἱ πάντες διὰ εἴφους ἐτελειώθησαν. — Mv : 2. — Ἀφροδισίου. — Τερεντίου. — 60 Μάρκου ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος ἀνεμίου Βαρνάβα τοῦ ἀποστόλου ἐπιλεγόμενου Ἰούστου. — Mr : 2.

Ιουν. 21.

Ι. 211.

Ιουν. 21.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ ΚΒ΄

lex. 22.

1. Ἀθλις τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου ἐπισκόπου Σαμοσάτων. Οὗτος ἦν ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ βασιλέως Ζηλωτῆς διάπυρος ἰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως· τοσοῦτον δὲ αὐτῷ περιῆν ἀνδρεία ψυχῆς καὶ τῶν παρόντων ὑπεροψία καὶ διὰ σπουδῆς ἐποιεῖτο, ὅπως τὰ τῆς εὐσεβείας καὶ ὀρθοδοξίας εἰς ἐπίδοσιν ἔλθοι, καίπερ τοῦ βασιλέως ἀντιδοξούντος, ὡς οὐχ ἕτερός τις. Καί ποτε τοῦ Κωνσταντίου τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα τεμῖν ἀπειλήσαντος, εἰ μὴ τὸ ὑπὲρ τοῦ μεγάλου Μελετίου ψήφισμα κατέχων αὐτὸς προτείνηται καὶ προδῶ, ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας ἐπανέτεινε, ὡς ἡδέως τὴν αὐτῶν δεξιόμοτον ἢ τὸ ζητούμενον προδοῦναι καὶ συμπροδοῦναι αὐτῷ τὴν εὐσέβειαν. Τοῦτον τὸν ὄσιον πατέρα ἡμῶν μετὰ Κωνσταντίου καὶ Ἰουλιανὸν Οὐάλης τὴν ἀρειανικὴν κακοπιστίαν νοσῶν τοῦ θρόνου ἐξήλασε καὶ διάγειν ὑπερόριον παρὰ τὸν Ἴστρον ποταμὸν κατεδίκασεν. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Οὐάλετος τελευτήν πρὸς τὴν λαχοῦσαν ὁ ἄγιος πόλις ἐπανίων καὶ μετὰ τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῖς νίκας μαρτυρικῆς ἔτυχε τελευτῆς, γυναικὸς κακοδόξου καὶ τὰ Ἀρείου φρονούσης κέραμον ἀπὸ τινος στέγους ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἁγίου βαλοῦσης ἦν καὶ συγγνώμης ἤξιωσε, τὸν ἴδιον δεσπότην καὶ τὸν πρωτομάρτυρα μιμησάμενος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ προφητείῳ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου πλησίον Ἀρκαδιανῶν.

f. 242.

2. Τῆ αὐτῆς ἡμέρας ἄθλις τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ μάρτυρων Ζήνωνος καὶ Ζηνα. Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Φιλαδελφίας τῆς Ἀραβίας, τῆς ἐν τῇ παλαιᾷ λεγομένης Ἐμμάν, ὁ δὲ Ζήνων στρατιωτικῆς τάξεως ὢν, ὁ δὲ Ζηνα οἰκέτης αὐτοῦ τυγχάνων. Ἐπιθυμῶν δὲ τοῦ διὰ Χριστὸν μαρτυρίου τυχεῖν ὁ ἄγιος Ζήνων, πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ὑπαρξίν διανείμας πτωχοῖς καὶ τοὺς οἰκέτας ἐλευθερίᾳ τιμήσας, ἐπεὶ τὸν ἡγεμόνα Μάξιμον, ὡς ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἤκουσε πολλὴν πρόνοιαν τῶν εἰδώλων ποιῆσθαι, παρεγένετο πρὸς

αὐτὸν μετὰ τοῦ οἰκέτου Ζηνα. Ὁ γὰρ Ζηνα οὗτος εὐγνώμων ὢν οὐχ ὑπέμεινεν τὸν ἑαυτοῦ καταλιπεῖν κύριον, ἀλλὰ μετ' αὐτοῦ ἐπορεύθη. Ἐμφανισθεὶς δὲ τῷ ἡγεμόνι ὁ ἄγιος Ζήνων, ὡς ἐπὶ ματαίοις σπουδάζοντα τοῦτον ταῖς λατρείαις τῶν εἰδώλων διήλεγε· ὃν εὐθὺς τύπτεισθαι βουνεύροις προσέταξε. Ὁ δὲ τυπτόμενος, λᾶξ ἐντεινας καὶ τοῦ βωμοῦ τυχῶν ἀνέτρεψεν αὐτὸν καὶ κατέβαλε. Ἐπὶ τοῦτο κρεμασθεὶς ἔξετα ἀφειδῶς καὶ ὄξει καὶ ἄλατι τὰς πλευράς κατατρίβεται· εἶτα τίθεται ἐν τῷ δεσμητηρίῳ εὐλοῖς τοὺς πόδας ἀσφαλισθεὶς ἐν κεντήμασιν τέτρασιν. Ἐνθα τοῦ οἰκέτου αὐτοῦ Ζηνα εἰσελθόντος καὶ παρακαλοῦντος μὴ ἔδσαι μηδὲ καταλιπεῖν αὐτόν, ὁ ἡγεμὼν καὶ περὶ τούτου μαθὼν ἐκέλευσεν καὶ αὐτὸν συγκλεισθῆναι. Ἐπεὶ δὲ εἰς ἐρώτησιν ἀμφοτέροι ἤχησαν καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι οὐ κατεδέξαντο, τύπτονται σφοδρῶς καὶ ὀβελίσκουσ πεφυρωμένους ὁ ἄγιος Ζήνων τοῖς στέρνοις καὶ τῇ καρδίᾳ ἐπιδέχεται· εἶτα ἀναρτῶνται ἐπὶ εὐλοῦ ἱμάσι τὰς μασχάλας διαληφθέντες καὶ λίθοις τοὺς πόδας βαροῦμενοι. Καὶ μετὰ ταῦτα ἐν βόθρῳ πυρὸς ἀκοντισθέντες, τῆς φλογὸς ἑλαίῳ καταρδευθείσης, ἐπεὶ παραδόξως ἀβλαβεῖς διέμειναν, εἴφει τὰς κεφαλὰς ἀπετιμήθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ μαρτυρείῳ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τῷ ὄντι ἐν τῷ Κυπαρισσίῳ.

3. Τῆ αὐτῆς ἡμέρας ἄθλις τῶν ἁγίων μαρτύρων Πομπιανοῦ, Γαλακτίωνος, Σατορνίνου καὶ Ἰουλιανῆς. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ μαρτυρείῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι πλησίον τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας ἐν τῷ Πετρίῳ.

4. Καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Τερεντίου ἐπισκόπου Ἰκονίου.

5. Καὶ Μάρκου ἀνεψιοῦ Βαρνάβα τοῦ ἀποστόλου, ἐπισκόπου γενομένου Ἀπολλωνιάδος.

6. Καὶ Ἰησοῦ τοῦ λεγομένου Ἰούστου, ἐπισκόπου Ἐλευθεροπόλεως.

7. Καὶ Ἀρτεμᾶ ἐπισκόπου Λύστρας καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ ΚΓ΄

lex. 23.

1. Ἀθλις τῆς ἁγίας καὶ καλλινίκου μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Ἀγριππίνης. Ἦτις ἐξ ἀπαλῶν ὀνόχων τῷ Θεῷ ἑαυτὴν δίδωσιν, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς περιόδου πόλεως Ῥώμης ἢ ὑπάρ-

1. — 1 om. D. — 2 τοσοῦτω S. — 3 (καί-ἐποιεῖτο) ἐσπούδαζεν D. — 4 (καίπερ-τις) καὶ δεινὸν οὐδὲν ἡγέτο ὁ πρῶτος εἰκόσ τὸν ἐνιστάμενον καὶ ἀντιλέγοντα βασιλεῖσιν ἀντιδοξοῦσιν ἀλλὰ πάσης ἀπειλῆς κρείττων ἦν καὶ ἀνίτερος ὡς D. — 5 ἐπανατείνῃ S, ἐπανατείναι D. — 6 om. D. — 7 πόλις ὁ ἄγιος D. — 8 τοῦ add. D. — 9 βαλλούσης D. — 10 μιμησάμενος D. — 11 τοῦ Χ. om. D. — 12 Φιλαδελφίας S. — 13 λεγομένης D. — 14 τ. αὐτοῦ D. — 15 ἐλευθερῶς ἀρεῖς D. — 16 D, om. S. — 17 τὰ τοῦ δεσπότη καταφιλοῦντος δεσμά καὶ add. D. — 18 om. D. — 19 Κυπαρισσίῳ S. — 20 Σατορνίνου D. — 21 τῆ αὐτῆς ἡμέρας ἄθλις D. — 22 om. D. — 23 corr. D, Ἐλευθεροπόλεως S.

lex. 22.

SYNAXARIA SELECTA. H : 1. 2. 3. — P : 1. 2. 3. — D : 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. — Da : 1. 2. 4. 5. 6. 7. — Db : 1. 2. 4. 5. 6. 7. — K : 1. 2. 4. 5. 6. 7. — N : 1. 2. 3. — Bb : 1. — Be : 1. — C : 1. — Ce : 1. — Cg : 1. — R : Βασιλείου ἡγουμένου Πετελαρίας. — 1. 2. 4. 5. 6. 7. — Ra : 1. 2. — Rb : 1. — Βασιλείου. — 4 (Τερεντίου ἐπισκόπου γενομένου Ἀπολλωνιάδος). — 6. 7. — Re : 1. 2. — Βασιλείου. — 4. 5. 6. 7. 3. — Me : 1. 2. 3 : Πομπιανὸς ἐν θαλάσῃ βληθεὶς τ... Γαλακτίων ἐν θαλάσῃ βληθεὶς τ... Ἰουλιανῆ καὶ Σατορνίνος ὁ υἱὸς αὐτῆς πυρὶ τ. — 4. 5. 6. 7. — Mv : 1. 2. — Mr : 1.

lex. 23.

SYNAXARIA SELECTA. H : 2. 3. — P : 2. 3. 1 : Ἀγριππίνης καὶ Βάσσης. — D : 2. 3. 1. — Da :

χουσα, καὶ ὡσπερ λειμῶν ἢ ῥόδον εὖσομον κατευωδιάζουσα πιστῶν τὰς διανοίας καὶ τὸ δυσώδες τῶν παθῶν ἀποδιώκουσα. Παρθεναί γὰρ καὶ ἀγναί τὴν ψυχὴν ὠρασασα καὶ τῷ Χριστῷ μνηστευθεῖσα, θαρραλέως καὶ ἀνδρείως πρὸς τὸ μαρτύριον χωρεῖ καὶ διὰ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ ἑαυτῆς νυμφίου Χριστοῦ πολλαῖς βασάνοις ἑαυτὴν ἐκδίδωσιν. Ῥάβδοις οὖν τὸ σῶμα τυπτομένη τὰ ὄστα τῆς ἀσεβείας συνέτριψε, καὶ τοῦ χιτῶνος γυμνωθεῖσα τοῦ ἐχθροῦ τὴν γύμνωσιν ἐστηλίτευσε, καὶ δεσμῶν πενηθεῖσα καὶ στρέβλαις καθυποβληθεῖσα, διὰ θεοῦ τε ἀγγέλου λυθείσα, πᾶσαν ἀσέβειαν διέλυσεν· ὅθεν καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις τὴν ἑαυτῆς ψυχὴν τῷ Θεῷ παραδίδοται. Βάσσα δὲ καὶ Παῦλα καὶ Ἀγαθονικὴ λάθρα λαβοῦσα τὸ σῶμα τῆς μάρτυρος ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων πόλεως, καὶ τόπον ἐκ τόπου διαμείβουσα καὶ μακρὰ πελάγη τὴν Σικελίαν ἐπαρχίαν καταλαμβάνουσα κἀκεῖσε τοῦτο διαναπαύουσα. Ἐπεὶ δὲ ἡ Σικελία τοῦτο ἐδέξατο, παρατυκὰ τῆς Ζοφώδους τῶν δαιμόνων λυτροῦται δεινότητος· καὶ Ἀγαρηνοὶ δὲ σὺλῆσαι τολμήσαντες τὸ φρούριον τοῦ ταύτης ναοῦ, ἀπωλείᾳ παντελεῖ παρεδόθησαν. Ἐκτοτε οὖν καὶ μέχρι τῆς σήμερον λεπροὶ καθαίρονται προσερχόμενοι πῖσται, καὶ λοιπὴ πᾶσα νόσος τῆ ταύτης πρεσβείᾳ θεραπεύεται καὶ δραπετεύει.

2. Τῆ αὐτῆς ἡμέρας ἄθλις τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀριστοκλέους πρεσβυτέρου καὶ Δημητρίου τοῦ διακόνου καὶ Ἀθανασίου ἀναγνώστου. Ὁν ὁ ἄγιος μάρτυς Ἀριστοκλῆς ὑπῆρχε τὸ γένος Κύπριος, πόλεως Ταμασοῦ, τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας πρεσβύτερος. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως ἀνελθὼν ἐν τῷ ὄρει ἐν τινὶ σπηλαίῳ ἐκρύβη τὸν ἐπικείμενον διωγμὸν φοβηθεὶς· ἐν τῷ εὐχόμενος φωτὶ περιηστράφη ὑπὲρ τὸν ἕλιον· καὶ ἐνεχθείσης φωνῆς οὐρανόθεν, προετράπη ἀπελθεῖν ἐν Σαλαμίνι τῆ μητροπόλει κἀκεῖ διαγωνίσασθαι τὸ μαρτύριον. Πορευόμενος δὲ ἐφθασεν ἐν Λέδροις εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Βαρνάβα· καὶ καταλαβὼν ἐκεῖσε Δημητρίων τὸν διάκονον καὶ Ἀθανάσιον ἀναγνώστην καὶ παρ' αὐτοῖς ἐξενισθεὶς καὶ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἀφίκεται, καὶ τὰ τῆς ὀπτασίας αὐτοῖς ἀναθέμενος κοινωνοὺς αὐτοῦ τῆς πράξεως ἔλαβε, προθύμως αὐτῶν ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλεῖν ἐλομένων. Παραγενόμενοι δὲ εἰς τὴν ἔσπευδον πόλιν, ἐν ἀπόπτῳ καὶ ὑψηλῷ ἔστησαν τόπῳ. Οὐς ἴδων ὁ ἡγεμὼν καὶ προσκαλεσάμενος καὶ παρ' αὐτῶν ἐκείνων ὡς εἶεν

1. — 1 σὺλῆσαντες τολμήσαι S. — 2 θεραπεύει S. — 3 om. D. — 4 ἦν D. — 5 Ταμασοῦ D. — 6 Σαλαμίνη S. — 7 τὸν add. D. — 8 ἀφίκεται S. — 9 om. D. — 10 θανεῖν D. — 11 (ἐκείνων-μεμαθηκῶς) τὰ περὶ αὐτῶν μαθῶν ὡς εἶεν χριστιανοὶ D. — 12 (ἐκέλευσεν-τηθηῖν) κελεύσας καὶ ἀποκοπήναι εἴφει τὴν κεφαλὴν D. — 13 δοθῆναι D. — 14 δὲ IIIII φυλαχθέντας D. — 15 παρακελεύσατο D. — 16 αὐτῶ ὁ ἄ. E. ὁ πρεσβύτερος D. — 17 τρία add. D. — 18 Οὐρβάσιος hic tantum S, D. — 19 τοῦ βασιλέως add. D. — 20 Λύστρα D. — 21 τοῦ add. D. — 22 Κριππίνου D. — 23 τοῦ Ἀγριππῆ μελλόντος μακρότερον στελεσθαι add. D. — 24 Κριππίνου D. — 25 ἀρνήσασθαι ἢ καταδεξιμένοι D. — 26 κρεμνᾶται D. — 27 ἡ ἁγία-κρεμνᾶται D, om. S. — 28 ἀλλήλων ἀπέναντι D. — 29 Γαϊανὸς ἀποδεχόμενος D. — 30 D, ἡμέρας S. — 31 μεγαλοφώνως ἀνακαλοῦμενοι D. — 32 om. D.

1. 2. 3. — Db : 1. 2. 3. — K : 1. 2. 3. — N : 1. 2. — Bb : Ζήνωνος καὶ Ζηνα (lex. 22). — 2. — Be : Ζήνωνος καὶ Ζηνα. — 2. 3. — C : Ζήνωνος καὶ Ζηνα. — 2. 3. — Πομπιανοῦ κτλ. (lex. 22). — 1 (in marg. ita : Ζήτη τὸ συναεἶριον τῆς ἁγίας Ἀγριππίνης μαῖψ κδ'). — Ce : Ζήνωνος καὶ Ζηνα. — 3. — Cg : Ζήνωνος καὶ Ζηνα. — 2. 3. — Πομπιανοῦ κτλ. — R : 1. 2. 3. — Ra : 1. 2. — Rb : 1. 2. — Re : 1. 2. — Me : 1. 3 (... Λολλίας, Πρόβης καὶ Οὐρβανού). — Mv : 1. 2. — Mr : 1.

lex. 23.

lex. 23.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ ΚΔ'.

lex. 24.

1. Τὸ γενέθλιον ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἁγίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ὁς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὑπὲρ ἅπαντας μαρτυρεῖται ὑπὸ τοῦ ἁγίου Χριστοῦ καὶ προφήτου περισσότερος, ὁ προσκίρησας ἀπὸ γαστρὸς καὶ τοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τὴν τοῦ σωτήρος κηρύξας παρουσίαν, καὶ προδραμῶν ἐν τῷ ἁγίῳ πρὸς τὴν ἀνάστασιν εὐαγγελίσσασθαι. Οὗτος γέγονεν υἱὸς Ζαχαρίου τοῦ ἀρχιερέως καὶ Ἐλισάβετ τῆς στείρας, τεχθεὶς ἐξ ἐπαγγελίας, ὅς καὶ τὴν τοῦ πατρὸς σιωπὴν ἐν τῷ γεννᾶσθαι ἐπιλυσάμενος πάντα τὸν κόσμον χαρὰς ἐπλήρωσεν· διὸ καὶ ἄγγελοι τοῖς ἀνθρώποις σήμερον συναγγέλλονται καὶ πᾶσα κτίσις χαρὰς καὶ εὐφροσύνης πεπλήρωται. Τελεῖται δὲ ἡ τούτου σὺναξις ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν μαρτυρῶν, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Σφωρακίῳ 2.

2. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ὁρεντίου καὶ τῶν ἑξ ἡμερῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. Οὗτος ὁ ἅγιος Ὁρέντιος καὶ οἱ ἑξ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἔρως, Φαρνάκιος, Φιρμίνος, Φίρμος 3, Κυριακὸς καὶ Λογγίνος ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων ὁρμώμενοι μὲν τῶν ἀπ' ἡλίου ἀνατολῶν, στρατευόμενοι δὲ μετὰ χιλίων διακοσίων τηρώντων ὑπὸ Ῥώδωνα 4 κουβικουλάριον ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ πόλει, οἱ καὶ ἦλθον ἐν τοῖς Θρακίσις μέρεσι ταχθέντες εἰς λεγεῶνα καλούμενον Ἀλεξάνδρου. Ἐπαναστάσεως δὲ κατὰ τοὺς τότε χρόνους γεγενημένης τῶν Σκυθῶν διαβάντων τὸν Ἰστρον καὶ τὴν Ὀράκηνη ληϊζομένων, ἄρτι μετὰ τὴν τελευτὴν Διοκλητιανοῦ Μαξιμιανὸς τὴν βασιλείαν κατασχὼν ἐν φροντίδι πολλῇ καὶ ἀμηχανίᾳ ἐγένετο 5, μάλιστα διὰ τὸ τὸν 6 Μαρμαρῶθ τὸν ἐξάρχοντα τῶν Σκυθῶν, μεγέθει σώματος καὶ βύμῃ τῶν πολλῶν διαφέροντα, προκαλεῖσθαι 7 αὐτὸν ἢ τίνα τῶν μετ' αὐτοῦ τοῦ διαγωνίσασθαι· καὶ παρ' οἷς ἂν τὸ κρατεῖν γένηται, τούτοις 8 παραχωρήσει τοὺς ἐτέρους τῆς νίκης. Διὰ ταῦτα οὖν τοῦ βασιλέως ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ καθεσθηκότος, ὡς μηδενὸς θαρροῦντος ἀντεπεῖναι καὶ συμπλέκεσθαι τῷ βαρβάρῳ, προετράπη ὁ ἅγιος Ὁρέντιος ἐξελεῖν· πάσαις γὰρ ψήφοις ἐκρίθη ὡς εἴη ῥωμαῖός καὶ πολέμων ἔμπειρος καὶ δι' εὐστροφίαν σώματος καὶ συντομίαν δεινός 9 ἐπιθέσθαι καὶ τὸν ἀντεπεζιόντα 10 καταβαλεῖν. Ὁς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν περιβαλλόμενος καὶ πρὸς τὸν πόλεμον 11 ἐξελεῖται καὶ τῷ

Σκύθῃ παραταξάμενος 12, ἀκοντῖν τούτον διήλασε καὶ εἶπει αὐτὸν τὴν κεφαλὴν ἐκτεμῶν τῷ βασιλεῖ προσεκόμισε καὶ τὸ τρόπαιον ἔστησε. Ἐφ' οἷς τοῦ βασιλέως ὑπερθαυμάσαντος καὶ ἀγασθέντος 5 καὶ διὰ τοῦτο ἐπινικίους ψδᾶς 13 τοῖς εἰδώλοις ὑπάρχοντος 14, αὐτὸς τῇ τοῦ Χριστοῦ συμμαχίᾳ καὶ δυνάμει περιγενέσθαι τοῦ ἀλαζόνος, οὐ τῇ τῶν ψευδωνύμων θεῶν βοηθείᾳ παρηρησίᾳ καθωμολόγησεν. Ἀλλὰ τότε μὲν καρποῦσθαι τὰς βασιλικὰς 10 συνεχωρήθη τιμὰς, αἰδεσθέντος οἰμοῦ τοῦ βασιλέως τὸ τοῦ κατορθώματος μέγεθος καὶ τὴν ζώνην αὐτῷ προσπαροχομένου τοῦ καταβληθέντος βαρβάρου πολυτελεῖ καὶ πολυανάλωτον οὖσαν. Ὑστερον δὲ ἐπεὶ παραινῶν ἀποστήνα τοῦ Χριστοῦ οὐκ 15 ἐπειθεν, ἐκπέμπει αὐτὸν μετὰ τῶν ἑξ ἀδελφῶν ἐν τῇ κατὰ Ἀρμενίαν πόλει τῶν Σατάλων, ἐπιστελίας τῷ ἐκέισε δουκί, εἰ μὲν ἐξεταζόμενοι πεισθῶσι θῆσαι τοῖς θεοῖς 15, ἀναπέμψαι αὐτοὺς 16 πρὸς αὐτόν, εἰ δὲ οὐ πείθονται, ὑπερορίου ἐν ταῖς κατὰ 20 Ἄβαστριαν καὶ Ζικχίαν 17 χώραις ποιῆσαι. Κατὰ οὖν 18 τοῦ βασιλέως πρόσταγμα ἀπαγομένων αὐτῶν καὶ τὴν οὕτω λεγομένην Καινὴν 19 Παρμεβολὴν φθασάντων, ὁ μὲν μακάριος Ἔρως ὁ τῶν ἀδελφῶν πρῶτος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, 25 μνηϊ ἰουνίῳ κβ'. Ὁ δὲ ἅγιος Ὁρέντιος τὸ Ῥοιζαῖον 20 καταλαβὼν, λίθον τῷ τραχιῶν περιεθεῖς 21 ἐρρίφη ἐν τῇ θαλάσῃ· περὶ αὐτοῦ γὰρ τοῦτο ἐδέδοκτο. Ἐκεῖθεν δὲ δι' ἐπιστασίας τοῦ ἀρχαγγέλου Ῥαφαὴλ ἀβλαβῆς ἐξῆλθε 22, κουφί- 30 σαντος αὐτὸν καὶ κατὰ τὴν Ἐιρὰν ἐπὶ τινος πέτρας στήσαντος, καὶ 23 ἐξάμενος ἀφήκε τὸ πνεῦμα κάκεισε ἐτάφη τῷ ἐνεστώτι μνηϊ κδ'. Ὁ δὲ ἅγιος Φαρνάκιος ἐν Κορδύλῃ 24 πρὸς Κύριον μετετέθη τῇ τρίτῃ τοῦ ἰουλίου. Τῇ δὲ ἑβδόμῃ Φίρ- 35 μος καὶ Φιρμίνος καταλαβόντες τὴν Ἄφαρον, τέλος εὐραντο τῆς προσκαίρου ζωῆς. Ὁ δὲ ἅγιος Κυριακὸς ἀπαχθεὶς εἰς τὴν τῶν Λαζῶν 25 χώραν, ἐν τόπῳ λεγομένῳ Ζιγάνεως ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ 26 τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνός· λοι- 40 πὸς δὲ τῶν ἐπὶ ἀδελφῶν ὁ μακάριος Λογγίνος, ὅς 27 ἐν τῷ παραπλεῖν ἀπὸ τῆς Ζιγάνεως ἐπὶ τὴν Λαζικήν 28 τρικυμίας ἐν τῇ θαλάσῃ γεγενημένης καὶ μεγάλου κλύδωνος, εὐξάμενος τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο 29 καὶ κατετέθη εἰς Πιτυοῦντα 30 45 μεθ' ἡμέρας τεσσαυρας, ἐκέισε τοῦ πλοίου ὀρμη- σαντος.

i. 214.

1. — 1 om. D. — 2 Σφωρακίῳ S, Σπαρακίῳ τῆς λιτῆς ἀπὸ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐκεῖσε παραγινομένης D.
2. — 1 om. D. — 2 Φιρμίνος, Φιρμίνος D. — 3 Ῥώδωνα D. — 4 λεγόμενον D. — 5 γεγένητο D. — 6 om. D. — 7 προσκαλεῖσθαι S. — 8 τούτους S. — 9 (σώματος - δεινός) νεύματος δεινός D. — 10 ἀντεζιόντα D. — 11 (περιβ. - πόλεμον) 50 πρῶτον ἐπενδυσάμενος D. — 12 Σκύθῃ παρατι(α)τῶμενος D. — 13 (ὑπερθ. - ψδᾶς) ἐπινικίους θυσίας D. — 14 ὑπάρχοντος S, προσάρχοντος D. — 15 εἰδώλοις D. — 16 τούτους D. — 17 Ζικχίαν D. — 18 τὸ αὐτ. D. — 19 κενὴν D. — 20 Ῥοιζαῖον D. — 21 περιεθεῖς D. — 22 ἐξελεῖται D. — 23 om. D. — 24 (κάκεισε - Κορδύλῃ sic S) καὶ ἐτάφη ἐκεῖ ||||| ἐν δὲ Κορδύλῃ ὁ ἅγιος Φαρνάκιος γενόμενος D. — 25 Ζαλῶν D. — 26 ||||| κυρίῳ D. — 27 ὡς D. — 28 Ζαλικήν D. — 29 παρέδωκεν D. — 30 Ποτιοῦντα D.

55

lex. 21.

SYNTAXARIA SELECTA. H: 1. 2. — P: 2. 1. — D: 1. 2. — Da: 1. 2. — Db: 1. 2. — K: 1. 2. — N: 1. 2. — Bb: 1. — Bc: 1. 2. — C: 1. 2. — Ce: 1. 2. (Ὁρεντίου). — Cg: 1. 2. — R: 1. — Tερεντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (Iun. 224). — Ra: 1. — Rb: 1. 2. — Rc: 1. — Mc: 1. 2. — Mv: 1. — Mr: 1.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ ΚΕ'.

i. 244.

1. Ἄθλησις τῆς ἁγίας ὀσιομάρτυρος καὶ 1 πολυ- ἄθλου 1 Φεβρωνίας. Αὕτη ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν χρηστὸν τοῦ Κυρίου ζυγὸν ἀραμένη καὶ ὀσίως 5 βιοῦσα, τῆς κατ' αὐτὴν μονῆς 2 ἐν τοῖς μεθορίσις Ῥωμαίων καὶ Περσῶν διακειμένης ἐν πόλει λεγομένη Νισίβει 3, ἣτις λέγεται Ἀντιόχεια τῆς Μυθδονίας, πάσας τὰς σὺν αὐτῇ μεθ' ὧν ἦν υπερήλασεν 10 ἔν τε ἀσκήσει καὶ συνέσει καὶ τῇ τῶν γραφῶν ἀναγνώσει. Ἐξῆρχε δὲ καὶ καθηγεῖτο πασῶν ἡ οὕτω καλουμένη Βρούαινα· κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ Σελήνου 4 τοῦ ἡγεμόνος διώκοντος τοὺς χριστιανούς, αἱ μὲν λοιπαὶ τῶν μοναζουσῶν τοῦ μοναστηρίου ἐξῆλθον ἐκφυγεῖν τὸν ἐπικείμε- 15 νον θάνατον σπεύδουσαι· ἡ δὲ μακαρία Φεβρωνία 5, νόσου τότε κατεχούσης αὐτὴν, μὴ δυναμένη τῷ σώματι χρῆσασθαι, ἐπὶ τινος κατέκειτο βάρου, παρακαθεζομένην αὐτῇ τῆς τε Βρούαινης καὶ τῆς οὕτω καλουμένης συγκλητικῆς Ἱερείας 6. Ἐπεὶ δὲ 20 παρήσαν οἱ τοῦ Σελήνου στρατιῶται καὶ πελέκεσι τὰς θύρας καταράξαντες εἰσῆλθον, εὐθὺς μὲν σπασάμενοι τὰς μαχαίρας κατακόπτειν ἠβούλοντο τὴν Βρούαιναν· ἀλλὰ ταύτην μὲν παθεῖν τὰ ἀνήκεστα <παρητήσατο 7> Πρίμος ὁ τοῦ Λυσιμάχου 25 ἀνεμιός, τοῖς χριστιανοῖς ἀεὶ ἐπικεύς καὶ συμπαθῶς προσφερόμενος. Τὴν δ' οὖν 8 Φεβρωνίαν ἀρπάσαντες πρὸς τὸν ἡγεμόνα Σελήνον ἦγον· ἡ παρηκολούθει 9 Βρούαινα καὶ Ἱερεία καὶ Θωμαῖς ἐπιστηρίζουσαι τῇ πίστει καὶ νοουθετοῦσαι μὴ 30 καταπληγῆναι τὰς βασάνους μὴδὲ τὴν εἰς Χριστὸν προδοῦναι εὐσέβειαν, μνησθεῖσαν Λιβύης καὶ Λεωνίδος 10 τῶν ἀδελφῶν καὶ τῆς παιδὸς Εὐτροπίας 11. Ὡν Λιβύη 12 μὲν διὰ Χριστὸν ἐτήθη τὴν κεφαλὴν καὶ Λεωνίς παραδίδοται 13 πυρὶ. Τὸ δὲ 35 παίδιον Εὐτροπία ἀκούσασα παρὰ τῆς μητρὸς· « Μὴ φύγης, τέκνον, » τὰς χεῖρας αὐτῆς ὅπισω

ποιήσασα τοῖς δημίσις τὸν αὐχένα ὑπέθηκε. Καὶ ἡ μὲν Βρούαινα μετὰ τὸ ἱκανῶς νοουθετησαί αὐτὴν 14 ἐν τῷ μοναστηρίῳ ὑπέστρεψεν, ὀλολύζουσα καὶ θρηνοῦσα καὶ τὸ τοῦ τέλους ἄθλον φοβουμένη 15 καὶ νίκην αὐτῇ κατὰ τοῦ διαβόλου τῷ Θεῷ 16 ἐξαιτοῦσα. Ἡ δὲ Θωμαῖς καὶ Ἱερεία 17 ἀνδρικών 18 σχήμα περιθέμεναι συνηκολούθουν τῇ ἁγίᾳ, μετὰ τῶν οἰκετῶν ἑαυτὰς καταμίξασαι. Ἐπεὶ δὲ ἦλθον, πρῶτον μὲν ὑπὸ 19 Λυσιμάχου τοῦ ἀνεμιῶ τοῦ Σελήνου τὸ τε ὄνομα καὶ τὸ γένος καὶ τὴν θρησκείαν εἰπεῖν ἐρωτηθεῖσα καὶ ἀντι πάντων χριστιανῶν ἑαυτὴν ὀνομάσασα, ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν τοῦ Σελήνου κατέστη. Ὁς αὐτὴν θωπεύσας καὶ κολακείας μετα- 20 θείναι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἐπιχειρήσας καὶ μὴ δυναθεῖς, ταθήναι ἐκ τεσσάρων ἐκέλευσε καὶ κάτωθεν μὲν πυρὶ ὑποκαλεσθαι, ἄνωθεν δὲ ὑπὸ στρατιωτῶν τύπτεσθαι. Ὑπὸ δὲ τῶν πλεγῶν καὶ τοῦ πυρὸς ἐλαίῳ ἐρεθιζομένου καὶ ἀναφλεγόμε- 25 νου 20 διελύοντο καὶ κατέρρεον αἱ σάρκες αὐτῆς· εἶτα κρεμασθῆναι ταύτην καὶ σιδηροῖς ἐξέσθαι πλήκτροις καὶ πυρὶ καταφλεχθῆναι προστάττει 21, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν γλῶτταν τμηθῆναι, ἣν προὔτει- νεν εὐθαρσῶς, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκρίζωθῆναι· εἶτα εἶπει τοὺς δύο ἀφαιρεθῆναι μαστοὺς καὶ κατὰ τῆς τομῆς πύρ ἐπιχεθῆναι. Καὶ ἐπὶ τούτοις τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας ἐκκοπήναι, καὶ ἐπὶ πᾶσι εἶπει διαιερεθῆναι τὴν κεφαλὴν. Συγκοσμισθὲν δὲ τὸ τῆς ἁγίας σῶμα παρὰ τῶν χριστιανῶν, τοῦ 30 Λυσιμάχου προστάξαντος, διὰ Φίρμου 22 τοῦ κόμητος ἀπήχθη ἐν τῇ μονῇ, στρατιωτῶν βαστασάντων αὐτὸ ἅμα τῷ Φίρμῳ· καὶ συνετέθη καθ' ἕκαστον ἐν τάξει τῶν μελῶν, τῶν ὀδόντων αὐτῆς ἐν τῷ αὐτῆς 23 στήθει τεθέντων. Καὶ οὕτω μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων, συνδραμόντων ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν ἅμα μοναχοῦς καὶ πλήθει πολλῶν τῶν

Iun. 25.

i. 245.

1. — 1 om. D. — 2 μονίσις S. — 3 Νισίβει D. — 4 Σελίνου S. — 5 Φεβρωνία D. — 6 καὶ τῆς συγκλ. καὶ Ἱερείας οὕτω καλ. D. — 7 D, om. S. — 8 τὴν οὖν D. — 9 παρηκολούθει D. — 10 Λεωνίδος D. — 11 Εὐτροπίης D. — 12 Λιβύη D. — 13 παρεδίδοται τῷ D. — 14 αὐτῇ S. — 15 δεδοκία D. — 16 παρὰ τοῦ Θεοῦ D. — 17 Ἱερία D. — 18 ἀνδρικών S. — 19 ὁ S, 40 ὑπὸ D. — 20 ἀναφλέγοντος D. — 21 om. D. — 22 Φίρμου S. — 23 ἑαυτῆς S, D.

SYNTAXARIA SELECTA. H: 1. 2. — P: 1. 2. (τῶν Σαρακηνῶν καὶ τῶν Ῥοῦν 1 ἢ ἔλευσις, καὶ λιτὴ ἐν Βλαχέρναις). — D: 1. 2. — Da: 1. 2. — Db: 1. 2. — K: 1. 2. — N: 1. 2. — Bb: 1. 2. — Bc: 1. — C: 1. — Ce: 1. — Cg: 1. Φεβρωνίας. Αὕτη ἦν μονάζουσα ἐν τῇ μονῇ τῆς ἁγίας Βρούαινης ἐν πόλει λεγομένη Νισίβει 2, πάσας τὰς σὺν αὐτῇ ἐν τῇ ἀσκήσει νικήσασα. Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ, 45 Σελήνου ἡγεμόνος τοὺς χριστιανούς διώκοντος, αἱ μὲν λοιπαὶ τοῦ μοναστηρίου μονάζουσαι ἐξῆλθον φυγοῦσαι· ἡ δὲ Φεβρωνία ἀσθενοῦσα κατέκειτο, παρακαθεζομένην αὐτῇ τῆς τε Βρούαινης καὶ τῆς συγκλητικῆς Ἱερείας 3. Ἐπεὶ δὲ παρήσαν οἱ τοῦ Σελήνου στρατιῶται συντρίψαντες τὰς θύρας ἐσπᾶσαντο τὰς μαχαίρας καὶ κόπτειν ἠβούλοντο τὴν Βρούαινην. Ἀλλὰ Πρίμος, ὁ τοῦ Λυσιμάχου ἀνεμιός, ταύτην ἐρρύσατο· τὴν δὲ Φεβρωνίαν ἀρπάσαντες τῷ ἡγεμόνι παρέστησαν, παρακολουθούσης Βρούαινης καὶ 50 Θωμαῖδος καὶ ἐπιστηρίζουσαι τὴν ἁγίαν μνησθῆναι Λιβύης καὶ Λεωνίδης καὶ Εὐτροπίης καὶ μὴ προδοῦναι τὴν πίστιν. Ἀλλὰ τούτων μὲν ὑποστρεψασῶν, ἡ ἁγία τῷ Λυσιμάχῳ παρέστη καὶ τῷ Σελήνῳ 4· καὶ ταθεῖσα ἐκ τεσσάρων, ἐτύφθη ὑποκαίμεναι πυρὶ· εἶτα ἐκρεμάσθη καὶ σιδηροῖς ἐξέσθη καὶ τὴν γλῶσσαν ἐτήθη καὶ τοὺς ὀδόντας ἐξερρίζωθη καὶ τοὺς μαστοὺς ἀφηρέθη καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐξεκόπη καὶ εἶπει διηρέθη τὴν κεφαλὴν· εἶτα συνεκομίσθη τεθέντος μέλους πρὸς μέλει 5 καὶ ἀπήχθη ἐν τῇ οἰκίᾳ μονῆ μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων. Αὕτη λέγεται, τῆς μνήμης αὐτῆς ἐνισταμένης, καθοραῖσθαι 55 συμπαροῦσα καὶ συμψάλλουσα ταῖς παρθένους καὶ τὸν ἑαυτῆς τόπον ἀναπληροῦσα μέχρι τῆς εὐχῆς· ἦν ἐπιχειρήσασάν ποτε τὴν Βρούαινην κατασχῆν εὐθέως ἀφανῆ γενέσθαι. Τὸν δὲ Λυσιμάχον βαρὺν ἠγησά-

Iun. 25.

1 Ῥοῦν (?) ἢ α Ρ. — 2 Νισίβει Cg. — 3 Ἱερίας Cg. — 4 Σελίνου Cg. — 5 μέλος πρὸς μέλη Cg.

ΙΟΥΝ. 25. χριστιανῶν, παννύχοις²⁴ ψδαῖς ἔτυχε τῆς ὀφειλομένης κηδείας. Τῆς οὖν μηνίης αὐτῆς ἐτησίως τελουμένης²⁵ ἐν τῇ μονῇ, λέγεται²⁶ ἡ μάρτυς κατὰ τὸ μεσονύκτιον καθορᾶσθαι συμπαροῦσα καὶ συμπάλλουσα ταῖς²⁷ παρθένους καὶ τὸν ἑαυτῆς τόπον ἀναπληροῦσα μέχρι τρίτης εὐχῆς· ἦν ἐπιχειρήσασάν ποτε τὴν Βρούαιναν²⁸ κατασχέειν, εὐθέως²⁹ ἀφανῆ γενέσθαι, τὴν ἐπιβολὴν μὴ ὑπομείνας τῆς χειρὸς. Τὸν δὲ Λυσίμαχον βάρειαν συμφορὰν³⁰ ἠγγισάμενον τὸ συμβάν, διὰ τε τὸ ἐκ μητρὸς εἶναι χριστιανῆς καὶ διὰ τὸ ὠμῶς αὐτῆ καὶ θηριωδῶς τὸν Σέληνον χρῆσασθαι καὶ διαφθεῖραι τὸ τῆς παρθένου ἐν νεότητι κάλλος, κρέττον ἢ κατὰ ἄνθρωπον ὄν, τότε μὲν ἀπίσιτον γενέσθαι καὶ τὸν τῆς μάρτυρος θάνατον κόψασθαι καὶ θρηνησάμενος πικρῶς· μικρὸν δὲ ὕστερον μετὰ Πρίμου προσελθεῖν τῷ Χριστῷ καὶ

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ ΚΖ'.

ΙΟΥΝ. 26. 1. Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ. Οὗτος ὁ μακάριος ἐξ ἑψαῶν ἔχων τὴν γένεσιν, ὡς ἀστὴρ πολυφώτος τὴν ἐσπέραν κατηύγασεν. Ἐξ ἀπαλῶν γὰρ ὀνύχων ἐγκρατεῖα καὶ ἀγνεῖα τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ὑποτάξας ὠράθη μετὰ σώματος ἄγγελος. Καλιὰν τε πηξάμενος ἐν ἀμυγδαλῆς¹ φυτῷ, ὡς ὄρνις εὐκέλαδος πάντα μὲν τοὺς προσφοιτῶντας τῷ λόγῳ κατηύφρανε, αὐτὸς δὲ τὸν νοῦν αὐτοῦ εἰς ὕψος ἔνθεον ἀνεπέτρωσεν. Ὅθεν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν πλουτήσας, στύλος ὤφθη φωτεινόςτατος πάντας καταφωτίζων τοῖς θαύμασι· κρύει γὰρ πηγγύμενος καὶ τῷ θέρει καυσούμενος πρὸς ἀπάθειαν ἤλασε· καὶ ὡς φλέξας σαρκὸς τὰς ἡδονὰς ἐν χερσὶ τοὺς ἀνθρακας λαβῶν, πρὸ προσώπου τοῦ

—²⁴ παννύχοις S, ἐν π. D. —²⁵ (κηδείας - τελουμένης) om. D, sed corr. supra lin. καταθέσεως. —²⁶ λέγεται S. —²⁷ ταῖς S. —²⁸ Βρούαινην D. —²⁹ εὐθέως D. —³⁰ ἐκ Με; βαρὸν συμφορῶτατον S, D. —³¹ οὕτω D. —³² ἡ τῆς ἀγίας μάρτυρος Φεβρωνίας D.

2. —¹ om. D. —² Ἀγαρινῶν ἢ add. prius S, sed del.

1. —¹ ἀμυγδαλῆς S. —² om. S, supplevi ex D.

2. —¹ om. D. —² Φωτινῆς D. —³ ὡς add. D. —⁴ τῆς add. D. —⁵ ἡμερίας S.

ΙΟΥΝ. 25. μενον τὸν ἐκείνης θάνατον διὰ τὸ μητρὸς χριστιανῆς εἶναι καὶ διὰ τὸ ὠμῶς αὐτῆ χρῆσασθαι τὸν Σέληνον, θρηνησάμενος πικρῶς, μικρὸν δὲ ὕστερον προσελθεῖν τῷ Χριστῷ καὶ βαπτισθῆναι· τὸν δὲ Σέληνον ἔξω γενόμενον ἑαυτοῦ ἀτενίσαι πρὸς οὐρανὸν καὶ ὡς βοῶν μυκησάμενον ἐνὶ τῶν κινήσεων προσάξει τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν ψυχὴν ἀπορρήξει. — R : 1. — Ra : 1. — Rb : 1. — Rc : 1. — Me : 1. — Tῶν ἁγίων ὀσιομαρτύρων γυναικῶν Λεωνίδου, Λιβύης καὶ Εὐτροπίας, τῆς μὲν διὰ πυρὸς, τῶν δὲ διὰ ξίφους τελειωθείσων. — Σίμων ἐν εἰρήνῃ τ. — 2. — Mv : 1. — Ὀρεντίου κτλ. (Iun. 24²). — 2. — Mr : 1.

ΙΟΥΝ. 26. SYNAXARIA SELECTA. H : 2. 3. 1. 4. — P : 2. 4 (Μάρκου καὶ Μαρκίας). — 3. 4 (Θεράποντος). — 1. 5. — D : 2. 1 : Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ. Οὗτος ὁ ἅγιος ἐξ ἑψαῶν ἔχων τὴν γένεσιν εὐγενεστάτους καὶ τοὺς γεννησαμένους εἶχεν. Ἐξ ἀπαλῶν δὲ τῶν ὀνύχων τὴν ἀγνεῖαν¹ ποθήσας, δι' ἐγκρατείας τὰ πάθη ὑπέταξεν· ὅθεν καὶ ὡς ἄγγελος ἐπὶ τῆς μετὰ σώματος ἐβίωσεν· ὡς ὄρνις γὰρ εὐκέλαδος καλιὰν ἐν ἀμυγδαλῆς φυτῷ πηξάμενος, εἰς ὕψος θείων θεωριῶν ἀννέχθη. Οὗτος θαύματα πλείστα κατεργασάμενος καὶ δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξας καὶ ἀνθρακας πυρὸς χερσὶ κρατήσας καὶ τῷ βασιλεῖ² προσυπαντήσας καὶ πᾶσαν ἀνθρωπίνην φύσιν τῷ βίῳ καὶ τοῖς θαύμασι καταπλήξας πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. — 3. 4 (om. Μακαρίου). — 5. — Da : 1. 2. 3. 4. — Db : 1. 2. 3. 4. — K : 1. 2. 3. 4. — N : 2. 1. 3 : Ρούφου ἐπισκόπου γενομένου Θηβῶν. — 4 (Μάρκου καὶ Μαρκίας). — Bb : 2. — Bc : 2. — C : 2. 3. 4 (om. Μακαρίου). — 5. 1. — Ce : 2. 1. — Cg : 2. 3. 4. 5. 1. — R : 1. 2. 4 (Θεράποντος). — Ra : 1. 2. — Rb : 1. 2. — Rc : 1. 3. 4 (om. Μακαρίου). — 5. 2. — Me : 1. 3 : Ρούφου. Οὗτος ὁ θεῖος Ρούφος, οὗ καὶ ὁ μέγας ἀπόστολος Παῦλος πρὸς Ῥωμαίους γράφων ἐμνήσθη, ἐπίσκοπος ἐν πόλει Θηβῶν σφραγισθεὶς παρὰ τῶν κορυφαίων ἀποστόλων ἀπεστάλη κηρύσσειν καὶ πρὸς τὴν ἀληθῆ

—¹ θρηνησάμενος Cg.
—² ἀγνεῖα D.

ἐπέμφθη, κάκειθεν τὴν χειροτονίαν ἐδέξατο· ἐπεκράτει γὰρ ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς μέρεσι ἡ τῶν εἰκονομάχων ἀφρεσις. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν Κωνσταντίνου καὶ Λέοντος, παρεγένετο πρὸς τὴν βασιλεύουσαν πόλιν· καὶ πολλὰ περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως πρὸς τὴν βασιλισσάν Εἰρήνην διελέχθη³, καὶ⁴ πάλιν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν ὑπέστρεψε. Καὶ πολλοὺς⁵ κινδύνους ὑποστάς διὰ τὸ ἐκδοθῆναι ὑπὸ τοῦ ἰδίου λαοῦ τοῖς τῶν Χαζάρων ἄρχουσιν, ἐν Ἀμάστριδι τῇ κατὰ τὸν Πόντον φυγὰς⁶ παρα-

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ ΚΖ'.

1. Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σαμψῶν πρεσβυτέρου καὶ ξενοδόχου. Οὗτος ὑπῆρχε Ῥωμαῖος τῷ γένει καὶ συγγενῆς τοῦ μεγάλου ἐν βασιλεῦσι Κωνσταντίνου. Ὅς καὶ διασκορπίσας τὸν καταλειφθέντα αὐτῷ πλοῦτον ὑπὸ τῶν γονέων τοῖς πενομένοις καὶ πτωχοῖς τὴν βασιλεύουσαν κατέλαβε καὶ τοὺς εὐκτηρίους καὶ σεβασμίους οἴκους διαδραμῶν καὶ καταπολαύσας σεβασμίως, ἡσυχίας λαβόμενος, ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς ἐνετῦφα μόνῳ Θεῷ προσανέχων· ὅθεν κατὰ τὸν γένόμενος τῷ τιμητάτῳ πατριάρχῃ Μηνῆ, χειροτονεῖται ὑπ' αὐτοῦ πρεσβύτερος, εἰς τῶν τοῦ κλήρου γενόμενος. Καὶ ἦν σωτήριος λιμῆν τοῖς πενομένοις καὶ ἀσθενέσι καὶ χροῖζουσι βοηθείας·

—³ διελέχθη S. —⁴ bis scriptum in D. —⁵ πολλὰς θλίψεις καὶ D. —⁶ φυγῆ D. —⁷ καὶ add. D. —⁸ om. D. —⁹ om. D. —¹⁰ om. D. —¹¹ om. D. —¹² om. D.

4. —¹ om. D.

μετάγειν πάντας θεογνωσίαν. Τοῦτο δὲ καὶ προθυμότητα ἐκτελεῖν καὶ εἰδωλα μὲν καὶ εἰδωλεῖα καταβάλλων καὶ ἀνατρέπων τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει, οἴκους δὲ θείους ἐγείρων καὶ ἀγιάζων καὶ πρεσβυτέρους ἐν αὐτοῖς καθιστῶν καὶ διακόνους, θαύματα τε καὶ σημεῖα πλείστα κατεργασάμενος καὶ πολλοὺς προσεγερῶν τῷ Κυρίῳ, πρὸς αὐτὸν χαίρων μεθίσταται. — Τίμωνος. Οὗτος ὁ ἅγιος ἀπόστολος Τίμων δικηνοῖε καὶ αὐτὸς ἄμα τῷ πρωτομάρτυρι Στεφάνῳ καὶ ἀρχιδιακόνῳ, ὡς ἐν ταῖς Πράξεσιν ἀναγέγραπται. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐπίσκοπος προεβλήθη ἐν Βόστροις παρὰ τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ ἐν τοῖς μέρεσι τῆς δεινῆς Ἀραβίας ἠγωνίαστο λίαν υπερβαλλόντως καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν εὐσέβειαν ἐφεικύνετο, ὑπὸ ἀπίστων ἑλλήνων ἀπηγῶν καὶ θηριογνώμωνων πρότερον τυφθεὶς οὐκ ὀλίγα, τελευταῖον διὰ πυρὸς πρὸς Κύριον ἐκδημῆ. — Ἐπαινετοῦ. Καθ' οὗτος εἰς ἡν τῶν ἑβδομήκοντα, τὸ αὐτὸ κήρυγμα πιστευθεὶς καὶ μετὰ τῆς χάριτος καὶ δυνάμεως τοῦ λόγου καὶ τῶν θαυμάτων τὰ μεγάλα κατορθῶν καὶ διαπραττόμενος. Ἐπίσκοπος γὰρ ἐν Καρταγῆνι προχειρισθεὶς καὶ πολλὰ παθῶν παρὰ τῶν ἀπειθοῦντων τῷ λόγῳ καὶ πλείστους ἐκ τοῦ σκότους τῆς εἰδωλομανίας πρὸς τὸ φῶς μεταγαγῶν τῆς θεογνωσίας ἀπήλασε πρὸς Κύριον. — Mv : 1. 2. — Mr : 1.

35 SYNAXARIA SELECTA. H : Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας (Iun. 18¹). — 1. — P : Κυρίλλου. — 1. — D : Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας. Οὗτος ὁ μέγας Κύριλλος ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως ἔφυ Ἀλεξανδρείας ἀδελφίδου ὑπάρχων Θεοφίλου... Des. : καλῶς τὴν λαχοῦσαν ἐκκλησίαν ποιμαίνων πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. — 1 : Σαμψῶν τοῦ ξενοδόχου. Οὗτος Ῥωμαῖος ὢν καὶ πρὸς τὸν μέγαν βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ γνωρίζομενος κτλ. — Da : 1. — Db : 1. — K : 1. — N : 1. — Bb : Κυρίλλου. — Δαβὶδ (Iun. 26¹). — 1. — Bc : Κυρίλλου. — Δαβὶδ. — 1. — C : Κυρίλλου. — 1. — Cc : Κυρίλλου. — 1. — R : 1. — Ra : 1. — Rb : 1. — Rc : 1. — Me : 1. — Διήγησις Συνεσίου ἐπισκόπου Κυπρίνης περὶ Εὐαγγερίου τινὸς φιλοσόφου. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ πόλει ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Θεοφίλου ἀρχιεπισκόπου τῆς αὐτῆς πόλεως, Συνεσίος τις ἐπίσκοπος Κυπρίνης φιλόθεος καὶ φιλόθεος Εὐάγγριον τὴν τοῦνομα φιλόσοφον μὲν ὄντα, ἑλληνα δὲ τὴν θρησκείαν καὶ ἑμμανῶς ἔχοντα περὶ τὴν εἰδωλολατρείαν, ἀναγνωρίσας ὡς ἐν τοῖς παιδευτηρίοις προσφιλῆ αὐτῷ ὄντι, οὐκ ἐπαύσατο νουθετῶν, πειρώμενος μεταβαλεῖν αὐτὸν εἰς θεογνωσίαν· καὶ τέως ὅμει ποτε ἔπεισε γενέσθαι χριστιανὸν καὶ βαπτίσας αὐτὸν πανοικί τὰ περὶ κρίσεως ἐδίδαξε καὶ ἀναποδόσεως καὶ περὶ φιλοπρωχίας καὶ ἐλεημοσύνης· ἦν γὰρ ὁ Εὐάγγριος ἔχων κτήματα πολλὰ καὶ χρυσίον οὐκ ὀλίγον, σκληρὸς δὲ καὶ ἀνελεῖμων ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ πλείστα καμῶν ὁ ἐπίσκοπος τὴν ἐν αὐτῷ μαλακίαν σκληρότητα οἰκωδῆνι τρόπῳ καὶ εἰς συμπάθειάν τινα μεταβαλεῖν οὐδ' ὄλως ἴσχυσε. Μόλις δὲ ποτε τῶν τῆς διδασκαλίας λόγων τοῦ πανοσιωτάτου ἐπισκόπου ταῖς βράνισι κοιτανθεὶς φησι πρὸς αὐτὸν· « Ἐγὼ » μὲν οἰκείας χερσὶ διανέμαι χρυσὸν τοῖς πένησιν, ἐφ' ἣ παρὰ τοῦ Χριστοῦ τοῦτον λήψεσθαι ἑκατον » ταπλασίονα καὶ ζωὴν αἰώνιον, ὡς αὐτὸς διδάσκεις, ἀδυνάτως ἔχω· εἰ δ' αὐτὸς θαρρεῖς ἀληθῆ λέγων, » δέξαι χρυσοῦ λίτρας τριακοσίας καὶ ἐκθέμενος πρὸς μεῖ ἰδιόγραφόν σου ὁμολογίαν τῆς τούτου » ἀπολήψεως διάνειμε ὡς βούλει· καὶ πάντως γνώσομαι, εἰ ἀπολήψομαι ταῦτα ὡς σὺ διδάσκεις. » Κατανεύσαντος οὖν τοῦ ἐπισκόπου πρὸς τοῦτο καὶ τοῦ χρυσοῦ διανεμηθέντος παρ' αὐτοῦ, λαβῶν τὸ τούτου ἰδιόγραφον ὁ Εὐάγγριος εἶχεν ἐν ἀσφαλείᾳ. Διαβιούσας δὲ μετὰ ταῦτα χρόνους τινὰς νόσῳ περιπεσῶν καὶ τὰ τελευταῖα πνέων, ἐπέσκηψε τοῖς τέκνοις αὐτοῦ μετὰ τὸ ἐνταφιασθῆναι τοῦτον βολεῖν ἐν ταῖς χερσίν

Iun. 26.
I. 246.

Iun. 27.

Iun. 26.

Iun. 27.

Ιου. 27. και τῆς ἰατρικῆς γὰρ ἐπιστήμης ἦν ἐν πείρᾳ. Αὐτὸς καὶ τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν ἀνιάτῃ πάθει περιπεσόντα ἠλευθέρωσεν· ἐκ τούτου ὁ βασιλεὺς ὑπεραγασθεὶς τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρὸς καὶ σέβας αὐτῷ ἀπονέμων, τὸν μέγιστον οἶκον καὶ περιβόητον¹ ἀνεγείρας ξενῶνα κατεσκεύασεν καὶ σκευοφύλακα τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας τὸν ἄγιον τούτον κατέστησε. Ὅσιως δὲ καὶ καλῶς πολιτευσάμενος ἐκεῖ μὲν ἀνεπαύσατο· κατετέθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον ἐν τῷ μεγίστῳ ναφ τοῦ ἁγίου Μωκίου, καθ' ἐκάστην βρῦον ἰάματα εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 5 Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναεὶς ἐν αὐτῷ τῷ παρ' αὐτοῦ εὐαγεῖ συσταθέντι ξενῶνι.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ ΚΗ'.

Ιου. 28. 1. Ἡ εὐρεσις τῶν τιμῶν λειψάνων τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων Κύρου καὶ Ἰωάννου. Οὗτοι οἱ μάρτυρες καὶ θαυματουργοὶ ἰατροὶ ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ὦν ὁ μὲν Κύρος ἐκ τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως¹, ὁ δὲ Ἰωάννης² ἐξ Ἐδέσης³ τῆς πόλεως. Οὗτοι ἐνωθέντες⁴ διὰ τὸ ὁμότροπον περιερχόμενοι καὶ ἰατροῦντες πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν⁵ καὶ πολλοὺς ἐπαλείφοντες⁶ πρὸς τὸ μαρτύριον, δῆλοι τῷ κατὰ τὸν τόπον ἄρχοντι γεγόνασιν· δε⁷ τούτους παραστησάμενος βασινοῖς παντοίαις ὑπέβαλεν· εἶθ' οὕτως εἴφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἔτεμε⁸. Τὰ δὲ τίμια τούτων λείψανα ὑπὸ τῶν πιστῶν τότε ἀποκρυβέντα⁹ διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀσέβειαν, ὕστερον ἐπὶ τῆς βασιλείας¹⁰ Ἀρκαδίου, 15 πατριαρχούντος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ¹¹ Θεοφίλου,

1. — ¹ περιβόητον ||||| S.

1. — ¹ (ἐκ - μεγαλ.) Ἀλεξανδρέων D. — ² Ἰωάννης δὲ D. — ³ Ἐδέσης S. — ⁴ (τῆς - ἐν.) ἐνωθέντες δὲ D. — ⁵ (περιερχόμενοι - μαλακίαν) πολλὰς ἰσείας τοῖς χρήζουσι μετεδίδουν D. — ⁶ ἐπῆλειφον D. — ⁷ ἐπέει δὲ D. — ⁸ (γεγόνασιν - ἔτεμεν) γνωσθέντες ἤχθησαν βασινοῖς πλείσταις ὑποβέλλονται καὶ τὰς κεφαλὰς ὕστερον ἀποτέμονται D. — ⁹ κρυβέντα 20 D. — ¹⁰ μὲν add. D. — ¹¹ δὲ τῶν Ἀλεξανδρέων D.

Ιου. 27. αὐτοῦ καὶ τὸ ἰδιόγραφον τοῦ ἐπισκόπου, εἶθ' οὕτως τῷ λίθῳ σκεπάσαι. Τὸν χάρτην οὖν λαβόντες οἱ παῖδες ἐποίησαν ὡς προσετέθησαν. Καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν ἐπιφαίνεται τῷ ἐπισκόπῳ ὁ Εὐάγριος λέγων· «Ἐλθέ, κύρι ἐπίσκοπε, εἰς τὸν τάφον μου καὶ λάβε σου τὸ ἰδιόγραφον· ἐγὼ γὰρ τὸ χρέος 25 » ἀπολαβὼν ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν σὴν ὑπόσχασιν, οὐκ ἔχω λόγον τινὰ πρὸς σέ, καὶ πρὸς » πληροφορίαν σου ἰδιοχείρως ἔγραψα τὸν παρὰ σου δοθέντα μοι χάρτην. » Ἦγνότε δὲ ὁ ἐπίσκοπος, ὅτι συνετάφη αὐτῷ καὶ τὸ τοῦτου ἰδιόχειρον ἔγραψον· καὶ πρῶτας προσκαλεσάμενος τοὺς παῖδας τοῦ Εὐαγρίου, ἐπυθάνετο, εἰ συνετάφη τῷ πατρὶ τούτων. Οἱ δὲ μηδὲν ἕτερον τὶ ἔλεγον συναφῆσαι πλὴν ὧν ἠμφέριστο. Καὶ ὁ ἐπίσκοπος· «Οὐδὲ γὰρ χάρτην τινὰ συνεθάψατε αὐτῷ;» Τότε οἱ παῖδες εἰς ἀνάμνησιν ἐλθόντες· «Ναί, δέσποτα, εἶπον, ἐν τῷ μέλλειν αὐτὸν τελευτᾶν δέδωκεν ἡμῖν χάρτην εἰπών· 30 » Τούτον τὸν χάρτην μετὰ τὸ ἐνταφιασθῆναι με ταῖς χερσὶ μου ἐμβάλλετε, μηδενὸς γινώσκοντος. » Εὐθὺς οὖν ὁ ἐπίσκοπος ἔμα τὸις υἱοῖς τοῦ Εὐαγρίου καὶ παντὶ τῷ κλήρῳ, συνόντων αὐτοῖς καὶ ἐτέρων πολλῶν φιλοθέων ἀνδρῶν, ἐπὶ τὸν τάφον παρεγένοντο. Καὶ τούτον ἀνοίξαντες εὗρον τὸν Εὐάγριον εὐσημῶνως κείμενον, ἔχοντα μὴδ' ὅτιον ἀηδὲς, τὸν δὲ χάρτην ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. Ὅν λαβὼν ὁ ἐπίσκοπος εἰς ἐπήκοον πάντων ἀνέγνωσεν ἔχοντα οὕτως· «Κἀγὼ Εὐάγριος φιλόσοφος σοὶ τῷ ὀσιω- 35 » τάτῃ Συνεσίμῳ ἐπισκόπῳ ἐν Κυρίῳ χαίρειν. Ἐλαβὸν τὸ χρέος κατὰ πάντα καὶ οὐκ ἔχω λόγον τινὰ » πρὸς σέ. Καὶ εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ καὶ τῇ σῇ ἁγιότητι, ὅτι ἀπέλαβον ἑκατονταπλασίονα τὸν θησαυρὸν » καὶ ζωὴν αἰώνιον καθὼς ἐπηγγέλω μοι. » Οὕτω διαλαμβάνοντα τὸν χάρτην καὶ νεαρὰν ὡς τῆς χειρὸς τοῦ τεθηγκότος τὴν γραφὴν γνόντες καὶ μᾶλλον ἐκ τῶν παίδων ἐκείνου βεβαιωθέντες, ὅτι μόνον τοῦ ἐπισκόπου τὰ γράμματα ὁ χάρτης περιείχε, ὅτε συνετάφη τῷ τούτων πατρὶ, καὶ ὅτι νεαρὰ τὰ γεγραμ- 40 μένα ἐδείκνυντο, ἔξεθαμβήθησαν ἅπαντες ἐπὶ πολλὰς ὥρας κράζοντες τὸ «Κύριε ἐλέησον.» Διεβεβαιοῦτο δὲ ἡμῖν ὁ ταῦτα ἐξηγησάμενος, ὅτι τὸ ἔγγραφον εἰς τὸ σκευοφυλάκιον τῆς ἐπισκοπῆς κείται Κυπρίνης μέχρι τοῦ νῦν εἰς πληροφορίαν πολλῶν, τὸ μὲν χρέος δεικνύον ὡς παλαιόγραφον καὶ τῆς χειρὸς ὅν τοῦ ἐπισκόπου, τὴν δὲ μετὰ θάνατον τοῦ Εὐαγρίου γραφὴν νεαρὰν. — Ἡ ἄγια μυροφόρος Ἰωάννα ἐν εἰρήνῃ τ. — Λουκάς ὁ ἐρημίτης ἐν εἰρήνῃ τ. — Μάρκιος καὶ Μαρκία Ἐ. τ. (Ιου. 26¹). — Μν : 45 I. — Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀνέκτου. — Mr : I.

Ιου. 28. SYNAXARIA SELECTA. H : Κάρπου ἐπισκόπου καὶ Παύλου διακόνου κτλ. (Oct. 13¹). — I. — P : Κάρπου κτλ. — I. — Παύλου τοῦ ἱατροῦ. — D : Κάρπου ἐπισκόπου, Παύλου διακόνου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης. Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ ἀνθυπάτου τῆς Ἀσίας... Des. : ἔνθα ἡ τοῦ ἁγίου Παύλου ἀδελφὴ Ἀγαθονίκη εὐξαμένη συνεισῆλθεν αὐτοῖς· 50 ἐπεὶ δὲ τὸ πῦρ, νεφῶν συνδραμόντων καὶ καταρραγέντος ὑετοῦ, κατεσβέσθη, ἀφλεκτοί μέιναντες εἴφει τὰς κεφαλὰς ἀπετιμήθησαν. — I. — Τοῦ ὀσίου Παύλου τοῦ ἱατροῦ. — Da : I. — Παύλου τοῦ ἱατροῦ. — Καὶ Ἀγαθοδώρου. — Db : I. — Παύλου τοῦ ἱατροῦ. — Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης. — K : I. — N : I : μνήμη τῆς καταθέσεως τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων Κύρου καὶ Ἰωάννου. Τὰ περὶ τῶν ἁγίων τούτων τρανότερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κοιμήσεως αὐτῶν διείληπται ἦγουν τῇ τριακοστῇ πρώτῃ 55 τοῦ Ἰαννουαρίου μηνός· νῦν δὲ περὶ τῶν τιμῶν λειψάνων αὐτῶν βητέον, ὅτι διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τῷ τότε ἀσέβειαν ἀποτιμηθέντων τῶν ἁγίων, τὰ σώματα αὐτῶν ὑπὸ τῶν πιστῶν ὡς εἶχον τηνικαῦτα σπουδῆς καὶ γνῶμης ἐν τῷ ναφ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Μάρκου ἐτέθη, ὕστερον δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου, πατριάρχου τῆς Ἀλεξανδρέων Θεοφίλου τυγχάνοντος καὶ τὴν ἐν Κανὼβι κώμῃν, Μανουθὲ

εὐρέθησαν πάθη παντοῖα θεραπεύοντα· ὧν τὴν πανήγυριν πνευματικῶς ἐορτάζομεν σήμερον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν συναεὶς ἐν τοῖς Σφωρακίου¹² καὶ εἰς Ἀρκαδιανὰς. 5 2. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου καὶ μακαρίου Σεργίου μαγίστρου, τοῦ συστήσαντος τὴν μονὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τὴν οὕτως ἐπονομαζομένην τοῦ Νικητιάτου, τὴν ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Νικομηδείας μεταξὺ τῶν δύο 10 ἐμπορίων Καλοῦ Ἄγρου καὶ Δόρκωνος κειμένην. Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Παφλαγονίας χώρας ἀπὸ χωρίου λεγομένου Νικητία, ἔγγιστα πόλεως Ἀμάστριδος· διὸ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἢ αὐτοῦ μονὴ ἔλαχεν. Ὁ δὲ τοιοῦτος ἀνὴρ ἀγαθὸς ὦν καὶ ἀγαθῶν γεννητῶρων 15 υἱὸς ἔσχε καὶ συγγενεὶς Θεοδώραν τὴν αἰδιμίον βασιλισσαν καὶ τὸν ταύτης υἱὸν Μιχαὴλ τὸν βασι-

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ ΚΘ'.

1. Ἀθλησις τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Τούτοις τίνα ἐγκωμίων ὑπόθεσιν μείζονα ἂν τις ἐπινοήσῃε παρὰ τὴν 20 τοῦ Κυρίου μαρτυρίαν καὶ ἀνακήρυξιν, τὸν μὲν μακαρίσαντος καὶ πέτραν καλέσαντος, ἐφ' ἧς ἰδρῶσαι τὴν ἐκκλησίαν φησί, τὸν δὲ σκευὸς ἐκλογῆς ἔσεσθαι προειπόντος, τοῦ βαστάσαι τὸ ἑαυτοῦ 25 ὄνομα ἐνώπιον τυράννων καὶ βασιλέων. Ὑπῆρχε δὲ¹ ὁ μὲν ἄγιος Πέτρος ἀδελφὸς Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου, ἐκ πόλεως ἀσήμεου καὶ εὐτελοῦς τῆς Βηθσαϊδᾶ², υἱὸς Ἰωάννα ἐκ φυλῆς Συμεῶν, ἐπὶ Ὑρκανοῦ ἱερέως τῶν Ἰουδαίων³, πενία συζῶν⁴ ἐσχάτη 30 καὶ ταῖς ἰδίαις χερσὶ τὸ ζῆν ποριζόμενος⁵. Αὐτοῦ δὲ⁶ τελευτήσαντος, ὁ μὲν Σίμων μισθωσάμενος ἑαυτὸν ἔφημε τὴν θυγατέρα Ἀριστοβούλου, ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ ἀποστόλου, καὶ ἀπέτεκε παῖδας· ὁ δὲ Ἀνδρέας τῇ ἀγνείᾳ ἑαυτὸν ἐπέδωκε. Κατὰ 35 δὲ τὸν καιρὸν ἐν ψ⁷ ἐφρουρεῖτο⁸ ὁ⁹ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμητηρίῳ, ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὴν λίμνην Γενησαρετ¹⁰ ἀφικόμενος καὶ εὐρῶν Ἀνδρέαν καὶ Πέτρον καταρτίζοντας τὰ ἑαυτῶν δίκτυα, ἐκάλεσεν αὐτοὺς καὶ εὐθὺς ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ

40 — ¹² Σφαρακίου S. D. Cf. Sept. 23¹.

1. — ¹ (τούτοις - δὲ) τούτων D. — ² Βηθσαϊδᾶ S. — ³ (ἀδελφὸς - Ἰουδαίων) υἱὸς ὑπῆρχεν Ἰωάννα τινος ἑβραίου ἐκ φυλῆς Συμεῶν πόλεως ἀσήμεου καὶ εὐτελοῦς τῆς Βηθσαϊδῶν ἀδελφὸν ἔχων Ἀνδρέαν τὸν πρωτοκλήτον. D. — ⁴ συζῶντα D. — ⁵ ποριζόμενοι D. — ⁶ τοῦ πατρὸς δὲ αὐτοῦ D. — ⁷ cōrr. D. ὅν S. — ⁸ καὶ φρουρεῖται D. — ⁹ om. D. — ¹⁰ Γεννησαρετ D. — ¹¹ μέγας οὗτος add. D. — ¹² (συνετός - ἀποτήτως) om. D. — ¹³ μακάριος D. — ¹⁴ Βενιαμὴν D.

45 καλουμένην, δαιμόνων οὖσαν κατοικητήριον, βουληθέντος ἐκκαθάραι¹ καὶ τῆς ἔξ αὐτῶν λύμης ἀπαλλάξαι, καὶ τῆς τελευτῆς κωλυσάσης, ὁ μετ' αὐτὸν Κύριλλος τὸ παρ' ἐκείνου μελετηθὲν εἰς ἔργον ἐξήγαγεν, ἀγγέλου κατ' ὄψιν ἐπιφανέντος αὐτῷ καὶ τὰ λείψανα τῶν ἁγίων τῇ κώμῃ ταύτῃ ἐπισκήψαντος ἀποθησαυρίσαι· καὶ κατὰ τὴν ὄψιν ἐν αὐτῇ μετετέθησαν τῇ κώμῃ λαμπρῶς, τοῦ Ἰουνίου τότε εἰκάδα 50 πρὸς τὴν ὀγδόην ἄροντος· καὶ νῦν εἰσὶν ἐκεῖσε κατατεθειμένα εἰς ἀσφάλειαν τῶν ἐνοικούντων καὶ δόξαν Θεοῦ. — Κάρπου ἐπισκόπου, Παύλου διακόνου καὶ ἱατροῦ, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης. — Bb : I. — Be : I. — G : I. — Ce : I. — Cg : I. — R : Παύλου ἱατροῦ, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης. — Ra : I. — Iωσήφ καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. — Παύλου τοῦ ἱατροῦ. — Rb : I. — Iωσήφ. — Παύλου τοῦ ἱατροῦ. — Re : I. — Iωσήφ. — Παύλου. — Me : I. 2. — Μακεδόνης τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν καὶ χειρῶν ἐκκοπεῖς τ. — Οὐλιανὸς ἐν εἰρήνῃ τ. — Παῦλος ὁ ἱατρὸς ἐν εἰρήνῃ τ. — Μωσῆς ὁ ἀναχωρητὴς ἐν 55 εἰρήνῃ τ. — Οἱ ἄγιοι ο' μάρτυρες οἱ ἐν Σκυθοπόλει Ἐ. τ. — Μάγνος προσευχόμενος ἐξεδήμησε. — Οἱ ἄγιοι τρεῖς μάρτυρες οἱ ἐκ Γαλατίας Ἐ. τ. — Mv : I. — Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παππίου. — Mr : I.

SYNTAXARIA SELECTA. H : I. — P : I. — D : I. — Da : I. — Db : I. — K : I. — N : I. — Ius. 29.

¹ ἐκκαθάρατο N.

IUN. 20. Ταρσόν. Ὃς καὶ διάπυρος ἔραστής γενόμενος τοῦ νόμου, ἐπόρθει τὴν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν· τῆ αὐτοῦ γὰρ εὐδοκία καὶ προθέσει ἀναίρεται λίθοις Στέφανος ὁ πρωτομάρτυς. Ἐπιγινωσθεὶς δὲ παρὰ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν | μεσοῦσης ἡμέρας καὶ πηρωθεὶς τὰς ὄψεις, φωνῆς ἄνωθεν θείας αὐτῷ ἐνεχθείσης, πέμπεται πρὸς Ἀνανίαν ἀρχαῖον μαθητὴν οἰκόντα τὴν Δαμασκόν· ὅς κατηχῆσας καὶ διδάξας αὐτὸν ἐβάπτισεν. Ἐπεὶ οὖν σκευὸς ἐκλογῆς ἐγένετο, καθάπερ ὑπόπερός τις πάσαν τὴν οἰκουμένην¹⁶ ἐπιδραμῶν ἐσαγήνευσε καὶ ἐν Ῥώμῃ καταντήσας καὶ διδάξας πολλοὺς, ἐκέισε τὸν βίον κατέλυσε, χρόνοις ὕστερον τὸν αὐχένα τμηθεὶς. Ἐκ δὲ τῆς πληγῆς ἀπορρεῦσαι¹⁶ φασιν¹⁷ αἷμα σὺν γάλακτι· εἰ δὲ καὶ ὕστερον ἐτελειώθη ὁ μακάριος Παῦλος τῷ χρόνῳ, ἀλλ' ἐν ἐνὶ τόπῳ ἐτέθη αὐτῶν τὰ λείψανα. Ἦν δὲ τὴν ἰδέαν ὁ μακάριος Παῦλος ὁ ἀπόστολος φαλακρὸς τὴν κεφαλὴν καὶ

ψιλὸς, τρίπηχης τῷ σώματι¹⁸, χαροποιούς¹⁰ ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς, κάτω νεύων τὰς ὀφρὺς, λευκὸς τὴν ὄψιν, προφερῆς, εὐ μάλα τὸ γένειον καθεικώς, εὐκαμπῆ καὶ ἐπιπρέπουσαν ὄψιν τῷ προσώπῳ τὴν βίνα προφαίνων, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος μέλασι καὶ λευκαῖς θριεῖν ἔγκοσμούμενος, ἀγκυλαῖος, εὐρωστος²⁰ ὄλον τὸ τοῦ σώματος μέγεθος, μικρὸς καὶ συνεσταλμένος, φρόνιμος, χαρίτων πλήρης, σεμνοῖς ἦθεσι καὶ λόγοις ἐπαγωγῶς καὶ θείων θαυμάτων δυνάμει τοὺς προσιόντας¹⁰ χειρούμενος²¹, ἀμφότεροι δὲ οἱ κορυφαῖοι Πνεύματος ἁγίου καὶ θείας χάριτος ἔμπλεω²². Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις τοῖς μεγάλοις, καὶ ἐν τῷ Ὀρφανοτροφεῖν καὶ ἐν τῷ σεπτῷ ἀποστολεῖν τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου¹⁵ ἀποστόλου Πέτρου²⁰, τῷ συγκειμένῳ τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τόπον ἐκκλησίαις²³.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ Α'.

IUN. 30. 1. Ἡ σύναξις τῶν τιμίων ἀποστόλων καὶ δῆλων, ὅπως καὶ ποῦ ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξεν. Εἰ γὰρ καὶ μὴ ὁμοῦ πάντες κεκοίμηται, ἐν ἄλλῳ δὲ καὶ ἄλλῳ καιρῷ, ἀλλ' οὖν ἐορτάζουσα ἡ ἐκκλησία δι' ὑπερβάλλουσιν τιμῆν τὴν τούτων μνήμην πάντων ὁμοῦ μνημονεύει. Ἔστι τοίνυν πρῶτος Πέτρος ὁ διάπυρος ἔραστής τοῦ Χριστοῦ. Ὃς¹ πρότερον μὲν ἐν Ἰουδαίᾳ, εἶτα ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἔπειτα ἐν Πόντῳ καὶ Γαλατίᾳ καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε² καὶ Βιθυνίᾳ κηρύξας, κατήλθε μέχρι Ῥώμης αὐτῆς· καὶ διὰ τὸ παρευδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς θαύμασιν εἰς τὸν Σίμωνα τὸν³ μάγον, ὑπὸ Νέρωνος σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς τελειοῦται. Δεύτερος Παῦλος τὸ σκευὸς τῆς ἐκλογῆς, τὸ μέγα δοχεῖον τοῦ | παναγίου Πνεύματος. Ὃς⁴ τῷ Ζήλῳ καὶ τῇ εἰς Χριστὸν πίστει πάντας ὑπερβαλῶν τοὺς ἀποστόλους⁵, ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ μέχρι τοῦ

Ἰλλυρικοῦ κηρύξας τὸν Χριστὸν καὶ καταλαβῶν²⁰ τὴν Ῥωμαίων πόλιν, ὑπὸ Νέρωνος τὴν κεφαλὴν ἀπετιμήθη. Τρίτος Ἀνδρέας ὁ πρωτόκλητος καὶ ἀδελφὸς Πέτρου, κατὰ⁶ πάσαν τὴν παράλιον Βιθυνίας τε καὶ Πόντου καὶ Ἀρμενίας τὸν Χριστὸν κηρύξας καὶ²⁵ ὑποστρέψας διὰ τε Πόντου καὶ Βυζαντίδος κατήλθε μέχρις Ἑλλάδος· καὶ ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαιῆς ὑπὸ Αἰγεάτου σταυρωθεὶς τελειοῦται. Τέταρτος Ἰάκωβος⁷, ὁ τοῦ Ζεβεδαίου. Ὃς ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύττων⁸, ὑπὸ³⁰ Ἡρώδου τοῦ καὶ Ἀγρίππα διὰ τὸ εὐπαρρησιαστον αὐτοῦ μαχαίρᾳ ἀναίρεται. Πέμπτος Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς καὶ θεολόγος⁹ καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου, ὁ ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Χριστοῦ ἀναπεσών. Ὃς⁹ ἐν Ἀσίᾳ τὸν Χριστὸν³⁵ κηρύξας καὶ ἐν Πάτραις τῇ⁶ νήσῳ⁶ ὑπὸ Δομετιανοῦ

— 16 τ. οικ. πάσαν D. — 10 ἀπορεῦσαι S. — 17 φησιν D. — 18 τρίπηχης τ. σ. om. D. — 19 χαροποιούς S, χαρωπούς D. — 20 om. D. — 21 (φρόνιμος - χειρούμενος) om. D. — 22 ἐμπλεοὶ D. — 23 (καὶ ἐν πάσαις - ἐκκλησίαις) om. D. 1. — 1 (εἰ γὰρ - ὅς) Πέτρος ὁ ἀπόστολος καὶ πρῶτος μαθητῆς D. — 2 (Ἀσίᾳ τε) om. D. — 3 supra lin. S, om. D. — 4 (τὸ σκευὸς - ὅς) ὁ πανευφήμος καὶ κορυφαῖος τῶν ἀποστόλων καὶ D. — 5 τοὺς ἀπ. ὑπερβαλῶν D. — 6 om. D. — 7 ἀπόστολος 40 add. D. — 8 κηρύσσων D.

IUN. 29. Bb : 1. — Be : 1. — C : 1. — Ce : 1. — Cg : 1. — R : 1. — Ra : 1. — Rb : 1. — Re : 1. — Me : 1. — Mv : 1. — Mr : 1. IUN. 30. SYNAXARIA SELECTA. H : 1. — P : 1 : τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου, Παύλου, Ἀνδρέου, Σίμωνος, Θωμᾶ, Ἰακώβου, Μάρκου, Λουκᾶ, Ματθαίου, Ἰωάννου, Βαρθολομαίου καὶ Φιλίππου, ὅτι εἰς⁴⁵ Ἀντιόχειαν πρῶτον ἐθέσπισαν καλεῖσθαι χριστιανούς, ὅτι εἰς ἓνα τάφον ἐν Ῥώμῃ κείνται Πέτρος καὶ Παῦλος. — D : 1. — Da : 1. — Db : 1. — K : 1. — N : 1. — Bb : 1. — Be : 1. — C : 1. — Ce : 1. — Cg : 1. — R : 1. — Ra : 1. — Rb : 1. — Re : 1. — Me : 1 : Τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων ἰβ' ἀποστόλων. Ὁ μακαριώτατος Δαβὶδ ὑπὸ τοῦ ἁγίου ἐνηχούμενος Πνεύματος τρανῶς τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐνικῶς προεδογμάτισε... — Ἔστι τοίνυν πρῶτος ὁ μακάριος Πέτρος, ὁ διάπυρος Χριστοῦ ἔραστής· ὅς⁵⁰ πρότερον μὲν ἐν Ἰουδαίᾳ, εἶτα ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἔπειτα ἐν Πόντῳ καὶ Γαλατίᾳ καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ κηρύξας, κατήλθε μέχρι Ῥώμης αὐτῆς· καὶ διὰ τὸ παρευδοκιμῆσαι αὐτὸν τοῖς θαύμασιν εἰς Σίμωνα τὸν μάγον ἐπαγγελλόμενον ἐλέγχει τὸν Πέτρον μὴ θρησκευόντα τῷ ὄντως Θεῷ, σταυροῦται κατὰ κεφαλῆς ὑπὸ Νέρωνος. Ἐλεγε γὰρ ὁ αὐτὸς Σίμων ὁ μάγος μετὰ μικρὸν ἀνέρχεσθαι εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ παρρησίᾳ πάντων τὸν Πέτρον καταβαλεῖν. Τῆς οὖν τεταγμένης ἡμέρας καταλαβοῦσης⁵⁵ καὶ τοῦ τότε κρατοῦντος Νέρωνος ἐπ' αὐτῇ τῇ θεᾷ μετὰ τῶν πολιτῶν παραγενομένου, διάδημα δάφνης τῇ ἑαυτοῦ κορυφῇ περιθεὶς ὁ Σίμων ἐπιβάδεις τε δαιμόνων ὀχυρωθεὶς αἰθέριος τοῖς ὄρωσιν ἐφαίνετο. Ὡς οὖν τὸ εὐεξαπῆκτον συνείδεν ὁ Πέτρος τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ εὐμετάβλητον· «Καιρὸς

ἐξορισθεὶς καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγῶν τῷ Χριστῷ, ὑποστρέψας ἐν Ἐφέσῳ ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο πλήρης ἡμερῶν ὑπάρχων. Ἐκτος Φίλιππος⁹ ὁ¹⁰ ἀπὸ Βηθσαῖδα¹¹ τῆς Γαλιλαίας, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Ὃς ἐν¹² Ἀσίᾳ καὶ Ἰεραπόλει <τὸν Χριστὸν κηρύξας¹³> ὑπὸ τῶν ἐλλήνων σταυρωθεὶς τελειοῦται. Ἐβδομος Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος. Ὃς¹⁰ Πάρθους καὶ Μήδοις, Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς τὸν Θεὸν Λόγον κηρύξας, ὑπ' αὐτῶν λόγχαις διατρηθεὶς ἀναίρεται. Ὁγδοὸς Βαρθολομαῖος¹⁴. Ὃς Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις εὐδαίμοσι κηρύξας τὸ¹⁵ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, σταυρῷ προσηλωθεὶς ἐν Ἄρβανουπόλει τελειοῦται. 15 Ἐνατος Ματθαῖος, ὁ καὶ Λευὶς καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου, ὁ τελώνης καὶ εὐαγγελιστῆς, ὁ καὶ πομῆσας δοχὴν μεγάλην τῷ Ἰησοῦ¹⁶, ἐν Ἰεραπόλει τῆς Συρίας κηρύξας¹⁷, ἐκοιμήθη¹⁷ λίθοις βληθεὶς ὑπὸ τῶν δικτῶν. 20 Δέκατος Ἰάκωβος Ἀλφαίου, ὁ καὶ ἀδελφὸς Ματθαίου, ἀμφότεροι <γὰρ¹⁸> τὸν Ἀλφαῖον ἔσχον πατέρα. Οὗτος τοῖς ἔθνεσι τὸν Χριστὸν κηρύξας, σπέρμα θεῖον ἐπυνυμίαν ἐπλούτησε· τομῶς δὲ πρὸς τὸ κήρυγμα χωρήσας καὶ τοὺς ἀπαιδεύτους²⁵ δῆμους διακατελέγχων, σταυρῷ ἀναρτᾶται καὶ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρατίθεται¹⁰. Ἐνδέκατος Σίμων ὁ Ζηλωτῆς, ὁ¹⁷ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὁ καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίῳ Ναθαναὴλ ὀνομαζόμενος. Οὗτος¹⁷ πάσαν τὴν 30 Μαυριτανίαν καὶ τὴν τῶν Ἄφρων χῆραν διελθὼν, ἔπειτα ἐν Βρετανίᾳ ἀπελθὼν καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν, σταυρωθεὶς ὑπ' αὐτῶν τελειοῦται.

Δωδέκατος Ἰούδας Ἰακώβου | ὁ παρὰ¹⁷ μὲν τοῦ²⁰ Λουκᾶ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς Πράξεσιν Ἰούδας ἐπωνομαζόμενος, παρὰ δὲ Ματθαίου καὶ Μάρκου Θαδδαῖος καὶ Λεββαῖος καλούμενος, ἀδελφὸς κατὰ σάρκα χρηματίζων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὗτος¹⁷ ἐν Μεσοποταμίᾳ²¹ κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον, ὕστερον ἐκοιμήθη ἐν Ἀραράτ²² τῇ πόλει, ὑπὸ τῶν¹⁷ ἀπίστων ἀναρτηθεὶς καὶ τοξευθεὶς. Ματθαῖος ὁ ἀντὶ τοῦ προδότου Ἰούδα συγκαταριθμηθεὶς τοῖς ἀποστόλοις, ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον²³ καὶ πολλὰς τιμωρίας ὑπ' αὐτῶν αἰκισθεὶς τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται. Ἰάκωβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου καὶ υἱὸς Ἰωσήφ τοῦ μνηστήρος, πρῶτος ἐπίσκοπος Ἰεροσολύμων γενόμενος, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ τοῦ²⁴ πτερυγίου²⁴ τοῦ ἱεροῦ κρημισθεὶς καὶ εὐλῳ τῶν κναφῶν τὴν κάραν κρουσθεὶς τελειοῦται. Σίμων ὁ καὶ Συμεών, ὁ καὶ Κλεώπας²⁵, υἱὸς Ἰωσήφ ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ²⁴ δεῦτερος ἐπίσκοπος Ἰεροσολύμων. Οὗτος ἔζησεν ἔτη ἑκατὸν εἰκοσι, καὶ ὡς συγγενὸς τοῦ Κυρίου καὶ τῆς Ἰούδα φυλῆς κατακρηθῆς, ἰοβόλων θηρίων, σκορπίων καὶ ὄφειν καὶ ἐτέρων φαλαγγίων ἐκπαισθέντων, τὸ ἐκθλιβὲν ἐκείθεν ὑγρὸν ὑπὸ Δομετιανοῦ βασιλέως Ῥωμαίων ἀναγκασθεὶς πιεῖν, πέπονθεν οὐδὲν βλαβερὸν· ὕστερον δὲ ὑπὸ Τραϊανοῦ βασιλέως σταυρῷ παραδοθεὶς τελειοῦται. Βαρνάβας ὁ καὶ Ἰωσήφ ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν ἀποστόλων ἐμφερόμενος²⁶, εἰς ἔστι τῶν ἐβδομηκοντα μαθητῶν. Οὗτος τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέ-

— 9 Φίλιππος D. — 10 om. D. — 11 Βηθσαῖδα S. — 12 (ὅς ἐν τε) καὶ αὐτὸς ἐν τῇ D. — 13 συμ Μαριὰμ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ καὶ Βαρθολομαίου τ. Χ. κ. add. D. — 14 ὁ ἀπόστολος add. D. — 15 τοῦ D. — 16 ἐκοιμήθη add. D. — 17 om. D. — 18 D, om. S. — 19 (οὗτος - παρατίθεται) om. D. — 20 τῷ S. — 21 Μεσοποταμίαι S. — 22 Ἀραράτ D. — 23 (κ. τ. εὐαγγ.) om. D. — 24 om. D. — 25 Κλεώπας D. — 26 corr. S, prius ἐκφερόμενος.

» ἐπακοῆς ἐστίν, ἔφηκεν, ὅπως τῶν βλεπόντων τὸ δαιμονιώδες τοῦτο μηχανήμα αἰ κάρδια πρὸς σέ » ἐπιστηριχθῶσι. » Καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνένισας τὸν Σίμωνα οὕτω πως ἔφησεν· « Ἐπεὶ τοῦ εἰρηκότος » ἐγὼ μαθητῆς « Ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα σὺν τῇ αὐτοῦ ἔξουσίᾳ », καὶ αὐτὸς ἐπὶ 40 » πρόσωπον πάντων πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς καταρράγηθι. » Ὡς ἀπὸ πυρὸς δὲ τοῦ ἀποστόλου τῷ ῥήματι οἱ τοῦτον κουφίζοντες δαίμονες δραπετεύσαντες, ἐπὶ τῆς γῆς αὐτὸν καταφέρουσι καὶ τραυματίας ὄλος γενόμενος ὑπὸ τοῦ πλήθους λίθοις ἐμέλλε βάλλεσθαι, εἰ μὴ Νέρων, ὁ πολλακῶς ἀπατηθεὶς παρ' αὐτοῦ, τὸ σῶμα τοῦτο ταχέως συνέλεξεν. Ὡς δὲ τὸ πλήθος ἄπαν πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ Πέτρου ἐξέκλινε, τὸν Πέτρον ἀνελεῖν ὁ Νέρων ἐσκέφατο. Τοῦτο δὲ γινούσ ὁ Πέτρος, Κλήμεντα τὸν μαθητὴν αὐτοῦ ἐπίσκοπον 45 Ῥώμης κεχειροτόνηκε, τοῦ Λίνου πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος. Αὐτίκα γοῦν Ἀγρίππας τῇ Ῥώμῃ παρὼν καὶ δόλιμ τὸν τοῦ Χριστοῦ μαθητὴν κρατήσας, σταυρωθῆναι προσέταξεν ἀνιστρόφως, οὕτω τοῦ Πέτρου ἐπ' αὐτῷ γενέσθαι αἰτησαμένου. Ὃς καὶ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἐν τῷ σταυρῷ προσευξάμενος τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο. Ἐφάνη δὲ τι, ὡς λέγεται, ὑπὸ δύο τινῶν ἀνδρῶν ἀποκαθηλοῦσθαι τὸ τίμιον σῶμα τοῦ ἀποστόλου ἀγνώστων παντελῶς, εἰπόντων ἔξ Ἰεροσολύμων πάραγενέσθαι. Οὗτοι 50 γοῦν ἅμα τῷ Ἰλλουστρίῳ Μαρκέλλῳ τῷ καταλιπόντι Σίμωνα τὸν μάγον, προσελθόντι δὲ τῷ Χριστῷ καὶ τῷ Πέτρῳ ἀκολουθοῦντι, ἀμφότεροι ἀποκαθηλώσαντες τὸ τοῦ ἀποστόλου ἱερὸν σῶμα οἶνω τε σὺν γάλακτι λούσαντες καὶ διαφόροις μύροις εὐωδιάσαντες ἐν ἰδιοκτήτῳ κτήματι τοῦ Μαρκέλλου ὡς θησαυρὸν πολῦτιμον ἐναπέθεοντο. Νέρων δὲ ὡς τεθνάναι τὸν ἀπόστολον ἤκουσεν, ἐμυκτήρισε τὸν Ἀγρίππαν, ὡς μὴ πρότερον πολυειδῶς τοῦτον κολάσαντα. Ζητῶν δὲ καὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐφ' ᾧ τὸ 55 λείπον τῆς ὀργῆς ἐν τούτοις ἀναπληρώσαι, μαστίζοντά τινα αὐτὸν φοβερὸν καθ' ὑπνοῦς ἐθεάσατο καὶ φοβηθεὶς κατέλιπε τὸ βούλημα· καὶ μὴ θέλων μηδὲ αὐτοὺς ἐκείνους τολμήσας διασεῖσαι τοὺς τῆ διδασκαλίᾳ τοῦ κορυφαίου στερεωθέντας, ἀδεῦς δὲ καὶ ἀκινδύνως τούτοις παραχωρήσας τὸν σταυρωθέντα Χριστὸν ὡς Θεὸν κηρύττειν ἀληθινόν· ὃν καὶ ἐλευθέρᾳ τῇ φωνῇ ἀνωμολόγουν τε καὶ ἐκήρυττον. — Δεύτερος Παῦλος τὸ σκευὸς τῆς ἐκλογῆς, ὅς τῷ διαπύρῳ ὑπὲρ Χριστοῦ Ζήλῳ πάντας τοὺς ἀποστό- 60 λους ὑπερβαλῶν, ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ κηρύξας τὸν Χριστὸν καὶ καταλαβῶν τὴν

IUN. 30. f. 248r.

IUN. 30.

LUC. 10, 18.

Ιου. 30. λιον οικειοχέρως γράψας, ἐν τῇ τῆς Κύπρου νήσῳ τελειοῦται.
 Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς, ὁ χρηματίσας υἱὸς τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ ὑπ' αὐτοῦ τὸ εὐαγγέλιον συγγραψάμενος, Ἀλεξανδρεῖσι καὶ πάσῃ τῇ περιχώρῳ ἕως Πενταπόλεως ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον· ἐν δὲ Ἀλεξανδρείᾳ, τῇ κατ' Αἴγυπτον, συρεῖς καὶ τεφρωθεὶς ἐμαρτύρησε καὶ ἐτάφη ἐν αὐτῇ.
 Λουκᾶς ὁ εὐαγγελιστὴς καὶ ἱατρός, ὁ καὶ συνέκδημος Παύλου, τὸ ἴδιον εὐαγγέλιον συγγραψάμενος, ὑπαγορεύσαντος αὐτῷ τοῦ μακαρίου Παύλου, ἔτι δὲ καὶ τὰς Πράξεις τῶν ἀποστόλων. Μετὰ δὲ τὸ αὐτὸν ἀποχωρησάμενος ἀπὸ Ῥώμης, ἐγκαταλειφθέντος ἐκεῖσε τοῦ Παύλου, πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα διδάξας, ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας, ὡς φασιν, ὀγδοήκοντα γενόμενος ἐτῶν ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Φασὶν δὲ αὐτὸν πρῶτον καὶ τὴν εἰκόνα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς αὐτὸν τεκούσης καὶ τῶν κορυφαίων ἀποστόλων διὰ ζωγραφικῆς τέχνης ζωγραφῆσαι κάκειθεν εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐξεκχθῆναι τὸ τοιοῦτον εὐσεβῆς καὶ πάντιμον ἔργον.
 Φίλιππος ὁ ἐν ταῖς Πράξεσιν ἐμπερόμενος, ὁ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, καὶ γάμψ προσομιλήσας καὶ τέσσαρας ἔχων θυγατέρας προφήτιδας καὶ διάκονος κατασταθεὶς ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ τὸν Σίμωνα ὑποκριθέντα βαπτίσας, ἀλλὰ καὶ τὸν Αἰθίοπα εὐνοῦχον ὁμοίως φωτίσας. Οὗτος ἐν Τράλλῃ τῆς Ἀσίας κηρύξας σὺν ταῖς ἑαυτοῦ θυγατράσι, ἐκεῖ τὸν βίον μετέλλαξεν.
 Ἀνανίας ὁ ἀπόστολος καὶ ἐπίσκοπος Δαμα-

— 21 ὑπαναχωρησάμενος D. — 22 τοῦ Χριστοῦ D. — 23 τέσσαρας D. — 24 Αἰθίοπον D. — 25 Τράλλῃ D. — 26 θυγατέρας D. — 27 ὁμοίως D. — 28 ἐν εἰρήνῃ τ. om. D. — 29 συνευδοκούντα D. — 30 ἐν ἱερ. om. D. — 31 om. D. — 32 ἐν εἰρ. τ.) γενόμενος D. *ἀεὶν sequitur* Νικάνωρ κτλ. — 33 Τίμων καὶ αὐτὸς D. — 34 γέγονεν *add.* D. — 35 ὁ D. — 36 om. S, D. — 37 ἐτελειώθη ἐν D. — 38 ὁ πρ. A. om. D. — 39 om. D. — 40 *corr.* D. *pruis* ἑτεροδοξίας. — 41 *hic des.* D.

Ιου. 31. Ῥωμαίων πόλιν ὑπὸ Νέρωνος καὶ αὐτὸς τὴν κεφαλὴν ἀπετήρηθη. Ὅπως δὲ καὶ ὄθεν ὀρμήσας εἰς Γα. Act. 21. Ῥώμην ἀφίκετο, ἀναγκαῖον οἶμαι ταῖς φιλοκάλοις ἀκοαῖς διηγήσασθαι. Μετὰ γὰρ τὸν Καίσαρα τὸν Παῦλον καταλαβεῖν καὶ ξενισθῆναι ἐν τῷ τοῦ Φιλίππου οἴκῳ, ἐνὸς ὄντος τῶν ἐπτά διακόνων, ἡμερῶν τινῶν διελθουσῶν ἀφίκετο πρὸς αὐτοὺς ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης τοῦνομα Ἀγαθὸς καὶ λέγει πρὸς Παῦλον· «Σπεύδειν σε οἶδα εἰς Ἱερουσόλυμα ἀπελθεῖν· ἀλλὰ τάδε σοὶ λέγει Κύριος δι' ἐμοῦ· οἱ ἀιμοχαρεῖς Ἰουδαῖοι χεῖράς σου καὶ πόδας δεσμεύσαντες ἐκδοτὸν σε τοῖς ἔθνεσιν ἐπαφήσουσι.» Καὶ ὁ ἀπόστολος· «Ἐγὼ, φησὶν, οὐ μόνον δεσμευθῆναι ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτοιμῶς ἔχω ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν.» Καὶ ἀπελθὼν ἐκεῖσε πρὸς Ἰάκωβον παρεγένετο· καὶ συνήλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι καὶ ἀσπασάμενος τούτους ἐξηγεῖτο τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, ἃ δι' αὐτοῦ τοῖς ἔθνεσιν ἐνεδείξατο. Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας τοῦτον κρατήσαντες ἐν τῷ ἱερῷ, ἔτυψαν ἀφειδῶς καὶ δεσμεύσαντες ἔθεντο ἐν φυλακῇ. 45 Τῇ δὲ ἑξῆς ὁ χιλιάρχος ἐτάζων τοῦτον ἠρώτα, τίνα δοξάζει. Ὁ δὲ Παῦλος μέσον τοῦ συνεδρίου ἀπαρᾶμενος πάντα τὰ καθ' ἑαυτὸν διεξήλαθε, γέννησιν, μεθελικίωσιν, μάθησιν τε καὶ Ζῆλον· τῇ ὑστεραίᾳ δὲ καὶ Θεοῦ ἀγαθοῦ ἐπιφάνειαν καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ πύρωσιν καὶ τὴν δι' οἶκτον ἀνάβλεψιν· καὶ ὅτι· «Ὅν ποτε, φησὶν, ἀγνοῶν ἐδίωκον, τοῦτον ἐπιγνοὺς ἀληθῆ Θεὸν πᾶσιν ἀνακηρύττω.» Ταῦτα οὖν οἱ τοῦ συνεδρίου ἀκούσαντες, μερίστην ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν χιλιάρχον λέγοντες· «Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς 50 » τὸν τοιοῦτον.» Καὶ μαστίξαι τοῦτον τοῖς ἱμάσι βουληθέντων, ἀντέφησεν ὁ ἀπόστολος· «Ἐξεστὶν » ὑμῖν ἀνθρώπων Ῥωμαίων ἀκατακρίτως μαστίζειν;» Ὅπερ ὁ χιλιάρχος ἀκούσας, δέισας ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι, τοῦτον οὐκ ἐμάστιξεν, ἀλλὰ τῷ συνεδρίῳ παρέστησε, θέλων γνῶναι τὰ κατ' αὐτόν. Καὶ ὡς ὁμιλεῖν ἤρξατο τῷ λαῷ, ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας τοῖς παρεστώσι, προσέταξε τύπειν αὐτὸ τὸ στόμα. Πρὸς δὲ ὁ Παῦλος· « Τύπειν σὲ μέλλει ὁ Θεός, ἔφη, τοῖχε κεκοινωνημένος.» Οἱ δὲ παρεστώτες ἔειπον· « Τὸν 55 » ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ λοιδορεῖς; » Ὁ δὲ Παῦλος· « Οὐκ ἴδεις, ἀδελφοί, ἔφη, ὅτι ἀρχιερεὺς ἐστίν· ὁ γὰρ » νόμος οὐ κακῶς ἐρεῖς ἄρχοντι τοῦ λαοῦ διακελεύεται.» Ὡς δὲ ἐπέγνω ὁ Παῦλος, ὅτι οἱ κατ' αὐτοῦ ἐπισυνηγμένοι ἐκ τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων εἰσίν, ἔφησεν οὕτως· « Ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς » Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ σήμερον κρίνομαι.» Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐσχίσθη τὸ

Act. 22.

Act. 23.

Τιμόθεος μαθητὴς Παύλου ἐν πάσῃ συνέκδημος Παύλῳ, εἰς ὧν τῶν ἑβδομήκοντα μαθητῶν, ἐπίσκοπος Ἐφέσου γέγονεν· ἐν αὐτῇ θανάτων ἐτάφη.
 5 Τίτος καὶ αὐτὸς μαθητὴς γέγονε Παύλου. Ὁς Κρήτης γεγονὼς ἐπίσκοπος καὶ ἐν αὐτῇ κηρύξας ἐκοιμήθη.
 6 Νικάνωρ 49 εἰς 50 τῶν ἐπτά καὶ τῶν ἑβδομήκοντα 51 ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.
 10 Κρίσκης δὲ ἐν Γαλλίᾳ 52 ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον <καὶ 53> ἐν αὐτῇ ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ.
 Ἐπαινετός, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Καρθαγένης 54 γέγονε.
 Ἀνδρόνικος, ὃς καὶ ἐπίσκοπος Παννονίας 55 γέγονε.
 Οὐρβανός, ὃς καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Μακεδονίας γέγονε.
 Στάχυς, ὃν καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀπόστολος, τὴν Ποντικὴν διαπλέων θάλασσαν, ἐν Ἀργυροπόλει 56 τῆς 20 Θράκης ἐπίσκοπον τοῦ Βυζαντίου κατέστησεν.
 Ἀπελλῆς 57, ὃς καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Ἡρακλείας γέγονε.
 Φύγελλος 58, ὃς τὰ Σίμωνος φρονήσας, ἐπίσκοπος Ἐφέσου γέγονε.
 25 Ἐρμογένης, ὃς ἐν Μεγάροις καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος κατέστη.
 Δημᾶς 59, οὗ ὁ ἀπόστολος μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον δευτέρᾳ ἐπιστολῇ, ὅτι ἑτεροδοξήσαντες Φύγελλος 60 καὶ Ἐρμογένης ἀντέστησαν τῇ διδασκαλίᾳ αὐτοῦ· ὁ δὲ Δημᾶς 60 ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα κατέλιπε τὸν λόγον καὶ ἐν Θεσσαλονικῇ ἱερεὺς τῶν εἰδώλων γέγονε.

— 49 Νικάνωρ D. *inter* Πρόχορος et Τίμων. — 50 καὶ αὐτὸς *add.* D. — 51 μαθητῶν γέγονεν *et des.* D. — 52 Dindorf, Chron. Pasch., t. II, p. 122, Γάλλῃ S. — 53 *supplevi*, om. S. — 54 Καρτα(ρ)γένης S. — 55 Πανονίας S. al. Σπανίας, Dindorf, p. 124. — 56 Ἀργυροπόλει S. — 57 Ἀπελλῆς S. — 58 Φύγελλος S. — 59 Δημᾶς S. — 60 Νάρκισσος S. — 61 al. Οὐρβανίας, Ὑρακίας Dindorf, p. 124. — 62 Dindorf, p. 126, Ποντιοῖα S. — 63 Παντάδος S. — 64 Ἀπολλῶς S. — 65 Κολοφονίας S.

πλήθος. Ὁ γοῦν χιλιάρχος τοῦτον ἐκ τοῦ συνεδρίου ἀρπάσας ἵνα μὴ πρὸς ἀλλήλους δι' αὐτὸν μάχωνται, ἔθετο ἐν τῇ φυλακῇ. Ἐνθα ἐπιφανεὶς αὐτῷ ὁ Κύριος· «Θάρσει, Παῦλε, φησὶν, ὡς γὰρ » διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, οὕτως σε δεῖ καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ κηρύξαι.» Ἡμέρας δὲ γενομένης, ἐπεὶ βουλὴν συνεσκεύασαντο οἱ Ἰουδαῖοι, — οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀνάθεμα ἑαυτοῖς ἔθεντο μῆτε φαγεῖν μῆτε πιεῖν εἰ μὴ ἀποκτείνωσι τὸν Παῦλον, τοῦτο δὲ διὰ τοῦ παιδὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου δῆλον κατέστη τῷ χιλιάρχῳ, — ἐκέλευσε διὰ τῆς νυκτὸς ὁ χιλιάρχος ἀπελθεῖν αὐτὸν ἐν Καισαρείᾳ συνεργεῖα διακοσίων στρατιωτῶν πρὸς Φήλικα 1 τὸν ἡγεμόνα, δι' ἐπιστολῆς δηλώσας τὰ κατ' αὐτοῦ. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι μὴ μελλήσαντες, κάκεισε εἰς Καισαρείαν παρεγένοντο. Οὗς ἰδὼν ὁ Φήλιξ θυμοῦ πνέοντα, 45 τούτους μὲν ἀπέπεμψε· τὸν δὲ Παῦλον καθείρεε δέσμιον ἐπὶ διετῆ χρόνον, ἕως τῆς αὐτοῦ διαδοχῆς. Ὁ δὲ ἀντ' αὐτοῦ προβλήθεις — Φήστος δὲ οὗτος ἦν — ἠνωχλεῖτο ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἵνα Παῦλον ἀνέλη. Πρὸς δὲ ὁ Παῦλος ἐφθέγγετο· «Εἰ μὲν ἄξιόν τι θανάτου πέπραχα, οὐ παραιτούμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ » ἀθῦός εἰμι, οὐδεὶς με δύναται εἰς θάνατον δοῦναι· Καίσαρα ἐπικέκλημαι.» Καὶ ὁ ἡγεμὼν· «Εἰ » Καίσαρα ἐπικαλῆ, ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ.» Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ 50 Βερνίκη κατήγγησαν εἰς Καισαρείαν. Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖσε, παρέστησεν αὐτοῖς τὸν Παῦλον. Τῶν δὲ τοῦτον ἐπανακρινάντων, πολλὰ τε τοῦ Παύλου ἀπολογισαμένου, ὁ βασιλεὺς· «Οὐκ » ἄξιόν τι θανάτου πέπραχεν ὁ ἀνθρώπος, ἀπεφάνετο, καὶ εἰ μὴ Καίσαρα ἐπεκαλεῖτο, ἠδύνατο ἂν » ἀπολυθῆναι.» Τότε Ἰουλίος τις ἐκατόνταρχος παραλαβὼν αὐτὸν καὶ τινὰς συνδεσμώτας ἤγαγεν ἐπὶ Ῥώμην. Τὰ δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τῷ Παύλῳ συμβάντα αἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων ἱστοροῦσι σαφέστατα. 55 Φθάσαντος οὖν τοῦ Παύλου ἐν Ῥώμῃ, τινὲς τῶν ἀδελφῶν εὐρόντες αὐτὸν παρεκλήθησαν καὶ ἐχάρησαν οὐ μετρίως· ὡς δὲ καὶ τῷ Καίσαρι παρέστη καὶ οὐδὲν ἄξιον θανάτου πεπραχέναι ἐγνώσθη, ὠρίσθη ὡς ἀθῶον τοῦτον ἀπολυθῆναι. Ἐκτοτε οὖν ἐν ἰδιόζωντι τόπῳ γενόμενος εὐηγγελίζετο τοῖς προσιοῦσι τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. Μετὰ δὲ χρόνον τινά, ἀποκαλύψας αὐτῷ ἀγνωθὸν γενομένης, καταλιπὼν τὴν Ῥώμην τὴν Ἰσπανίαν κατέλαβε· καὶ πολλοὺς ἐκεῖσε βαπτίσας καὶ τοὺς νοσοῦντας ἰασάμενος ἱερεῖς τε

60 1 Φήλικα Me.

SYNTAXIUM.

Ιουκ. 30. Τυχικός και αυτός <ἐπίσκοπος Κολοφωνίας ἐγένετο⁶⁶>.
Ἐπαφροδίτης, ὁ ἐπίσκοπος Ἀδριακῆς ἐγένετο.

Καῖσαρ, ὁ ἐπίσκοπος Δυρραχίου ἐγένετο.
Μάρκος⁶⁷, ὁ ἀδελφὸς Βαρνάβα, ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος⁶⁸ ἐγένετο.

Γ. 250. Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰούστος, | ὁς και ἐπίσκοπος γέγονεν Ἐλευθεροπόλεως⁶⁹.

Ἄρτεμας, ὁ ἐπίσκοπος Λύστρας ἐγένετο.

Phil. 4, 3. Κλήμεντος και τῶν λοιπῶν » ὁς και πρῶτος ἔξ ἑλλήνων ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ και μετέπειτα⁷⁰ ἐπίσκοπος Σαρδικῆς ἐγένετο.

Ὀνησιφόρος, ὁς ἐπίσκοπος Κορωνείας⁷¹ ἐγένετο.

Τυχικός, ὁς και αὐτὸς πρῶτος <ἐπίσκοπος> Χαλκηδόνος⁷² τῆς ἐν Βιθυνίᾳ γέγονε.

Κάρπος, ὁς Βεροίας⁷³ τῆς Θράκης ἐπίσκοπος γέγονε.

Εὐδοξος, ὁς μετὰ Πέτρον τὸν ἀπόστολον ἐπίσκοπος γέγονεν Ἀντιοχείας.

Ἀρίσταρχος, ὁς ἐπίσκοπος Ἀπαμείας γέγονεν.

Μάρκος ὁ και Ἰωάννης καλούμενος, οὗ ὁ Λουκάς ἐν ταῖς Πράξεσι μὲνηται, ὁς ἐπίσκοπος Βύβλου⁷⁴ γέγονεν.

Ζηναῖος⁷⁵ ὁ νομικός, και αὐτὸς ἐπίσκοπος Βύβλου⁷⁴.

Φιλήμων, ὁς ἐπίσκοπος Γάζης ἐγένετο.

Ἀρίσταρχος, Πτούδης και Τρόφιμος. Οὗτοι οἱ τρεῖς ἐν τοῖς διωγμοῖς τοῦ ἀποστόλου κακοπα-

θήσαντες, τέλος ἐν Ῥώμῃ σὺν τῷ ἀποστόλῳ ὑπὸ Νέρωνος τὰς κεφαλὰς ἀπετημήσαν.

Λουκάς ἐπίσκοπος Ταρσοῦ ἐγένετο.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Λαοδικείας⁷⁶ τῆς Συρίας ἐγένετο.

Ὁ εὐνοχὸς Κανδάκης τῆς βασιλείσης Αἰθίοπων ἐν Ἀραβίᾳ τῇ εὐδαίμονι και ἐν Ταπροβάνῃ⁷⁷ νήσῳ, τῇ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ⁷⁸, ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον· λόγος δὲ περιέχεται και μεμαρτυρηκεῖναι αὐτὸν ἐκεῖ.

Σίλας.

Σιλουανὸς Θεσσαλῶν⁷⁹ ἐπίσκοπος γέγονε.

Ῥοδίω, ὁς ἐν Ῥώμῃ ἅμα Πέτρῳ τῷ ἀποστόλῳ ὑπὸ Νέρωνος τὴν κεφαλὴν ἀπετημήθη.

Ἰούδας δὲ ὁ προδότης, ὡς φησιν Παπίας ὁ Ἰωάννου μαθητῆς τοῦ εὐαγγελιστοῦ ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς ἐξηγήσεως τῶν κυριακῶν λογίων⁸⁰, μέγα ἀσεβείας ὑπόδειγμα ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ περιεπάτησε, ὥστε μηδὲ ὀπότεν ἅμαξα ῥαδίως διέρχεται ἐκεῖνος δύνασθαι διελθεῖν· ἀλλὰ μηδὲ αὐτὸν τὸν τῆς κεφαλῆς ὄγκον αὐτοῦ· τὰ μὲν γὰρ βλέφαρα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τοσοῦτον ἐξοιδῆσαι, ὥστε αὐτὸν καθόλου τὸ φῶς μὴ βλέπειν, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ μηδὲ ὑπὸ ἰατροῦ διόπτρας ὀφθῆναι δύνασθαι· τοσοῦτον βάθος εἶχον ἀπὸ τῆς ἔκθεθεν ἐπιφανείας. Τὸ δὲ αἰδοῖον αὐτοῦ πάσης μὲν ἀσχημοσύ-

νης ἀηδέστερον και μείζον φαίνεσθαι, φέρεσθαι δὲ δι' αὐτοῦ ἔξ ἅπαντος τοῦ σώματος ῥέοντας ἰχώρας τε και σκώληκας εἰς ὕβριν δι' αὐτῶν μόνων τῶν ἀναγκαίων. Μετὰ πολλὰς δὲ βασάνους και τιμωρίας ἐν ἰδίῳ φησὶν χωρίῳ τελευτήσαι

και τοῖς ἀπὸ τοῦδε ἔρημον και ἀοίκητον ἐκεῖνο | τὸ χωρίον μέχρι τῆς νῦν γενέσθαι, ὥστε μὴ

τὸ χωρίον μέχρι τῆς νῦν γενέσθαι, ὥστε μὴ

τὸ χωρίον μέχρι τῆς νῦν γενέσθαι, ὥστε μὴ

τὸ χωρίον μέχρι τῆς νῦν γενέσθαι, ὥστε μὴ

τὸ χωρίον μέχρι τῆς νῦν γενέσθαι, ὥστε μὴ

τὸ χωρίον μέχρι τῆς νῦν γενέσθαι, ὥστε μὴ

τὸ χωρίον μέχρι τῆς νῦν γενέσθαι, ὥστε μὴ

τὸ χωρίον μέχρι τῆς νῦν γενέσθαι, ὥστε μὴ

τὸ χωρίον μέχρι τῆς νῦν γενέσθαι, ὥστε μὴ

— ⁶⁶ DINDORF, p. 128, om. S. — ⁶⁷ al. Μάρκος DINDORF, p. 128. — ⁶⁸ Ἀπωλονιάδος S. — ⁶⁹ Ἐλευθεροπόλεως S. — ⁷⁰ μετέπειτα S. — ⁷¹ Κορωνίης S, Κορωνίας DINDORF, p. 128. — ⁷² πρῶτος Χαλκηδόνος S. — ⁷³ Βεροίας S. — ⁷⁴ Βίβλου S. — ⁷⁵ Μοζηνᾶς S. — ⁷⁶ Λαοδικίας S. — ⁷⁷ τῇ Προβανῇ S. — ⁷⁸ Ἐρυθρᾷ S. — ⁷⁹ Θεσσαλῶν S. — ⁸⁰ λόγιων S.

Ιουκ. 30. χρίσας και τῇ πίστει πάντας ἐπιστηρίεας, εἰς Ῥώμην πάλιν ἀνέδραμεν. Ἐξω δὲ τῆς πόλεως τὸν τῆς διδασκαλίας λόγον ποιούμενος τὸ πλῆθος ἐπεισεῖν αὐτῷ παρεσκεύασε. Καί τις οἰνοχόος τοῦ Καίσαρος ἀφ' ὕψηλοῦ προκύπτων και τῇ διδασκαλίᾳ προσέχων κατακρημνισθεὶς εἰς τὴν γῆν ἀπέψυξεν. Ὡς δὲ εἰς ἀκοῆς Παύλου τὸ συμβᾶν ἦλθε, πρὸς εαυτὸν ἀχθῆναι τὸν τεθνηκότα ἐκέλευσεν. Οὐ προσαχθέντος, τὰς χεῖρας αὐτῷ ἐπιθείς τῇ τοῦ Χριστοῦ ἐπικλήσει ζῶντα και ὑγιῇ τοῖς πενθοῦσιν ἀπέδωκεν. Ὁ δὲ πιστεύσας τῷ Χριστῷ και τὸ ἅγιον δεξάμενος βάπτισμα, ἀπέστη τοῦ Καίσαρος και τῶν αὐτοῦ σεβασμάτων. Ἐπεὶ δὲ και τῷ Καίσαρι ἐγνώσθη τὸ παρά τοῦ Παύλου γενόμενον τῷ οἰνοχόῳ αὐτοῦ, ἐκέλευσε παραστήσασθαι τούτον τῷ αὐτοῦ βήματι· και τούτου γενομένου, ὁ Καῖσαρ εἰ τὸν Χριστὸν ἐξόμνυται ἐπυνθάνετο. Ὁ δὲ « Οὐδὲν ἐστὶ τῶν ὄντων, φησὶν, ὃ χωρὶς αἰ με ποτε δύναται τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. » Ταῦτα ἀκούσας ὁ Καῖσαρ, ἀπορία ληφθεὶς πάντας τοὺς διὰ Χριστὸν κατακλείστους ἐκέλευσε πυρὶ παραδοθῆναι, τὸν δὲ Παῦλον ἀποτημήναι. Τούτον οὖν λαβόντες οἱ ὑπηρέται ἔξω τῆς πόλεως τὸ διατεταγμένον πληρῶσαι ἠπέργοντο. Καί τις γυνὴ ἔξ ἐπιφροσύνης τοῦ δαίμονος τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ στερηθεῖσα, τοῦνομα Περπετοῦα, ἀπαγόμενον τὸν Παῦλον πρὸς τὸ τελειωθῆναι ἰδοῦσα, παθοῦσα τὴν καρδίαν ἐδάκρυσε· πρὸς ἣν ὁ Παῦλος ἀτενίσας· « ὦ γύναι, ἔφη, τὸ σὸν μοι πάρασχε » σουδάριον, ἕως ἂν ὑποστρέψωσ τοῦτο πάλιν παράσχω σοι. » Ἡ δὲ προθύμως τὸ ἐπιταχθέν ἐπλήρωσεν· ὅπερ ὡς εἶδον οἱ ὑπηρέται, ἐπεγγελῶντες ἔλεγον τῇ γυναικί· « Μείνον, γραῦς, τὸν μὴ ὑποστρέφοντα. » Ἐπεὶ δὲ τὸν τῆς τελειώσεως τόπον κατέλαβε, σχηματίσαντες τὸν ἀπόστολον τῷ σουδαρίῳ τῆς γραῖς, τοὺς ὀφθαλμοὺς τούτου περικαλύπτουσι· και τῆς τιμίας κάρας τῷ εἴφει ἀποτημείσθαι, γάλα ἀντὶ αἵματος εἰς τοὺς χιτῶνας τούτου κατέρρευσεν. Ἀοράτως δὲ και τῇ γραίδι τὸ σουδάριον ἀπεδόθη και ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ σὺν αὐτῷ ἐπεδωρήθη ἀνάβλεψις. Ὑποστρέφοντες δὲ οἱ δήμιοι μετὰ τὴν τοῦ ἀποστόλου τελείωσιν, εὗρον τὴν γυναῖκα ἡμαγμένον κατέχουσαν τὸ σουδάριον και τοῦτο θερμῶς κατασπαζομένην, τὸν τε ἀνακαλυφθέντα ὀφθαλμὸν ἐπιδεικνύουσαν και· « Ζῆ Κύριος, λέγουσαν, οὐκ ἐστὶ » Θεὸς ἕτερος ἢ ὁ ὑπὸ τοῦ Παύλου κηρυττόμενος. » Καὶ αὐτοὶ θαυμάσαντες τὸ γενόμενον, ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ· και σὺν αὐτῇ πρὸς Νέρωνα παρεγένοντο τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ μεγαλοφώνως κηρύττοντες. Ἦττηθεὶς δὲ τῷ θυμῷ ὁ Νέρων, ἰδίαν ἐκάστω τούτων τὴν τιμωρίαν ἀπεφῆναι. Καὶ τοῦ μὲν πρώτου

δύνασθαι τινα μέχρι τῆς σήμερον ἐκείνον τὸν τόπον παρελθεῖν, ἐὰν μὴ τὰς ῥίνας ταῖς χερσὶν ἐπιφράξῃ· τοσαύτη δὲ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ και ἐπὶ γῆς κρίσις ἐχώρησε. Καὶ ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦτον.

Εἰσὶ δὲ και γυναῖκες αἰ διακονοῦσαι τῷ σωτήρι Χριστῷ και τοῖς ἀποστόλοις. Αὗται, αἰ και μυροφόροι⁸¹ προσαγορεύονται Μαρία ἡ Μαγδαλήνη⁸² και Σαλώμη γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου· Ἡρωδοῦ τοῦ Φιλίππου, και ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, οὐκ ἔγνωσαν.

— ⁸¹ διηκονοῦσαι S. — ⁸² μυροφόροι S. — ⁸³ Μαγδαλήνη S.

τὴν κάραν ἐκέλευσεν ἀποτημήναι, τὸν δὲ μετ' αὐτὸν δεύτερον διχάσαι εἴφει, και τὸν τρίτον λίθοις ἀποκτανθῆναι· τὸ δὲ γραίδιον τῇ φυλακῇ κατεδίκασεν. Ἡ και προσελθοῦσα ἡ τοῦ Νέρωνος· γαμετῆ μετὰ τῶν ἐντιμοτέρων τῆς πόλεως γυναικῶν, τὴν τε ἀληθῆ πίστιν ὑπ' αὐτῆς ἀνευδιδάχθησαν και τῷ ἀγίῳ βάπτισματι ἐτελειώθησαν. Ἄλλ' οὐκ ἔλαθε τὸν Νέρωνα ταῦτα· και τὴν μὲν Περπετοῦαν οὐκ ὀλίγα κατακισσάμενος, ὕστατον μυλικὸν λίθον τῷ τραχήλῳ ταύτης προσδήσας τῷ βυθῷ κατηκόντισε· ταῖς δὲ λοιπαῖς γυναῖξιν τὸν διὰ εἴφους θάνατον ἐπήγαγεν. Αὐτὸς δὲ ὑπ' αὐτοῦ δὴ τοῦ ἰδίου λαοῦ μισηθεὶς, φυγὴ ἐχρήσατο, ἐν ταῖς ὕλαις τοῦ δάσους θανεῖν ἐλόμενος μάλλον ἢ Ζῆν· πολλῶν δὲ δίφει και λιμῶ ἐκεῖσε πεισθεὶς χαλεπῶς κατέστρεψε τὴν ζωὴν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἔλους κατάβρωμα τοῖς θηρίοις γεγωνῶς ὁ παρανομώτατος. — Τρίτος Ἀνδρέας... Nomina diaconorum septem excipit clausula de Iuda, quae des. : τοιαῦτα κἀν τῷ παρόντι βίβλιν τὸν Χριστοῦ προδότην διεδέξαντο κολαστήρια. — Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Διομήδης ὁ ἐκ Ταρσοῦ Ἐ. τ. — Ἀσκληπιᾶδης ἐν θαλάσῳ βληθεὶς τ. — Μν : 1. — Μρ : 1.

Ιουκ. 30.

Ιουκ. 30.